

Τά Κανδυλιώτικα

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών Αρκαδίας "Η ΠΡΟΟΔΟΣ" Γραφεία: Κεραμεικού 23 ΑΘΗΝΑ • ΕΤΟΣ 13ο Αριθ. Φύλλου 46 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2005

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Αφού σας ευχηθούμε ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
και ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ το 2005

Σας καλούμε την ΚΥΡΙΑΚΗ 23-1-2005 και ώρα 11.30 το πρωί
Στην καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη γιορτή
του Συλλόγου μας που περιλαμβάνει:

- Κοπή πίτας
- Απονομή αναμνηστικών πλακετών στους νέους φοιτητές.

Θ' ακολουθήσει ελεύθερη συζήτηση για τα προβλήματα του χωριού και προτάσεις για τις θέσεις του Συλλόγου.

Η εκδήλωση θα κλείσει με πλούσιο, όπως πάντα, μπουφέ.
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ-ΑΤΖΕΝΤΑ 2005 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ο Σύλλογος των εν Αθήναις και απανταχού Κανδυλιωτών «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» εξέδωσε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ-ΑΤΖΕΝΤΑ για το έτος 2005, το οποίο θα διατίθεται από τα μέλη του Δ.Σ.

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες να προμηθευτούν την ατζέντα τους για το 2005 από το Σύλλογό μας.

ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ

Τ Ε Ρ Μ Α

Έδω, π' άνταμωθήκαμε, άδερφοί,
δέν είναι πλατωσιά μηδέ κορφή,
μήδ' άκρα του πελάου και τ' ούρανοῦ.
Τό βάθος είναι τ' άσωτου Κενοῦ.

Δέν πέσαμε μονάχοι στ' άναιώνια
σκοτάδια. Μᾶς γκρεμίσαν τὰ τελώνια
τῆς Άνομίας, οί «πρῶτοι» του λαοῦ,
κάθε λαοῦ, καινούργιου ἢ παλαιοῦ.

“Ηλιος έδῶ νά φτάσει, άνάσ', άχός
δέν άφήνει τῶν πλούσιων ό Θεός
και στὸν Άπάνου Κόσμο από τὸν Κάτου
οί βόγγοι ν' άνεβοῦνε του θανάτου.

Τῆ σάρκα μᾶς τῆ σάπισε ἢ λασπιά τους,
μὰ τὴν ψυχῆ μας πιότερο ἢ ψεφτιά τους.
Πουλημένα κοπάδια, νύχτα - μέρα
για δικά τους πεθαίνουμε συφέρα.

Άσήμαντοι, χυδαῖοι, μηδενικοί
κάναν τὴν οἰκουμένη φυλακῆ.
Πέτρα δέν εἶν' άπάνου νά πατήσει
τὸ θύμα, ὄσο ψηλότερα νά φτύσει !

— Πῶς έδῶθε νά βγοῦμε ; — “Οχι ένας ένας!
“Ολοι μαζί και μοναχός κανένας!
Σὰ φτάσ' ἢ έσχάτη άνάγκη νά σωθεῖς,
ένωμένος Λαός θά σηκωθεῖς.

Κώστας Βάρναλης

Από τη συλλογή
«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» Εκδόσεις «ΚΕΔΡΟΣ» 1978

ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Α. Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΓΑΒΡΙΗΛ ΠΟΛΙΟΥΧΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ανταπόκριση: ΤΟΥ ΦΑΝΗ Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ-ΜΠΛΟΥΤΑ

(Κινούμαι σε κάθε τι που γράφω στα πλαίσια της δυνατής αντικειμενικότητας με γνώμονα την αλήθεια και μόνο την αλήθεια)

Στο χωριό μας, την 7-11-2004, παραμονή της εορτής των Παμμεγίστων Ταξιαρχών, τελέσθη μέγας εσπερινός μετ' αρτοκλασίας, με την παρουσία όλων των κατοίκων «συν γυναίξει και τέκνοις».

Τον εσπερινό ετέλεσαν οι 3 ιερείς του χωριού μας και ο πρωτοπρεσβύτερος Αγίου Κων/νου Αρτεμισίου (Κακούρι).

Ακολούθησε η περιφορά της Εικόνας των Ταξιαρχών στον περιβάλλοντα χώρο της εκκλησίας, εν συνεχεία προς την πλατεία, εμπροσθεν του ΖΑΖΕΙΟΥ Διδαστηρίου και της προτομής του μεγάλου μας ΔΩΡΗΤΗ ΓΙΑΝΚΟΥ ΖΑΖΙΑ, εψάλη δέηση με ευλάβεια και τιμή.

Η εικόνα επέστρεψε στην

Από την περιφορά της Αγίας Εικόνας των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στην Κανδύλα που έγινε για πρώτη φορά με μεγάλη επιτυχία και προσέλευση.

ΚΑΝΤΥΛΑ: Το πολυκουβεντιασμένο Τραγουδοχώρι

Όταν πριν 12 χρόνια, το Γενάρη του 1993, κυκλοφόρησε το πρώτο φύλλο των «Κανδυλιώτικων» στο κύριο άρθρο μας με τον τίτλο «ΜΠΟΡΟΥΜΕ;», γράφαμε μεταξύ των άλλων «...καλούμαστε λοιπόν να πλαισιώσουμε, ο καθένας από τη σκοπιά του, στήλες όπως... Τα δημοτικά μας τραγούδια και τα μοιρολόγια μας, με αναφορά στα λόγια και στους ανθρώπους που τα τραγούδησαν...».

Στη διάρκεια των 12 αυτών χρόνων, αρκετοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες ανταποκρίθηκαν σ' αυτή μας την έκκληση, που την επαναλάβαμε αρκετές φορές. Η αλήθεια είναι ότι η συμμετοχή δεν ήταν αναμενόμενη.

Τον περασμένο Αύγουστο, πήραμε από το Βασίλη τον Παναγάρα, το εισαγωγικό του σημείωμα με τίτλο «ΚΑΝΤΥΛΑ» που ξαναδημοσιεύουμε:

ΚΑΝΤΥΛΑ

Καντύλα. Τραγουδοχώρι φυτεμένο στους ακροτελεύτιους ορίζοντες της Αρκαδίας, της Αργολίδας και της Κορινθίας.

Μόλις ξυπνάει, δυο δρόμους εξόδου έχει το μάτι του.

Ο ένας είναι ο ουρανόσ και ο άλλος είναι το ΜΑΙΝΑΛΟ.

Έτσι εξηγείται πως ο Πάνας έχει φωλιάσει στην ψυχή του, μπουλιάζοντάς το μουσικά.

Καντύλα. Πολυκουβεντιασμένο τραγουδοχώρι τόπος σύναξης των γλεντοκόπων και νοερής αναπόλησης.

Καρπός των ήκων και των κρωμάτων από τις πλούσιες πηγές του και το φυσικό περιβάλλον, ανέπτυξε τραγουδιολογική συνείδηση που δρομολόγησε

τη ζωή του.

Έγνοια και κρέος μας να θυμηθούμε!

Γνωρίζοντας πως κάποιους θα συγκινήσουμε, κάποιους θα προβληματίσουμε και κάποιους θα αφήσουμε αδιάφορους, το επιχειρούμε.

Το ξεκίνημα έγινε με το γερο-Βαγγέλα που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο.

Σήμερα συνεχίζουμε με το αφιέρωμα στον μεγάλο Βασίλη ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, όπως τον σκιαγραφεί ο Βασίλης ο Παναγάρας.

Να υποθέσουμε ότι μετά τους τραγουδιστές και τα τραγούδια τους, μια σειρά πορτραίτων που θα μείνει στην ιστορία, κάποιος άλλος πατριώτης θα ασχοληθεί με κάτι ανάλογο για το χωριό μας;

Του Κώστα Μητρόπουλου

Για τους Κανδυλαίους

Δεν υπάρχει δήμος ΛΕΒΙΔΙΟΥ, αναγνωρίζουμε μόνο το δήμο ΑΡΚΑΔΙΚΟΥ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ

«ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ»

Του Πρωτοπρεσβυτέρου Ιωάννου Κατσαρού

Καλά Χριστούγεννα Αδελφοί, καλές και χαρούμενες Γιορτές.

Το Αγγελικό σάλπισμα, φίλοι μου, ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ θα αντηχήσει για μίαν ακόμα φοράν σε μια σπαρασσομένη από άσβεστο μίσος ανθρωπότητα.

Το σάλπισμα της Ειρήνης, θα διασχίσει και πάλι τους αιθέρας, ενώ οι τελειοποιημένες μηχανές του πολέμου θα γεμίζουν καπνούς και ερείπια με τραυματίες και νεκρούς σε πόλεις και χωριά.

Όνειρο λοιπόν, φίλοι μου, α-πραγματοποίητο η Ειρήνη.

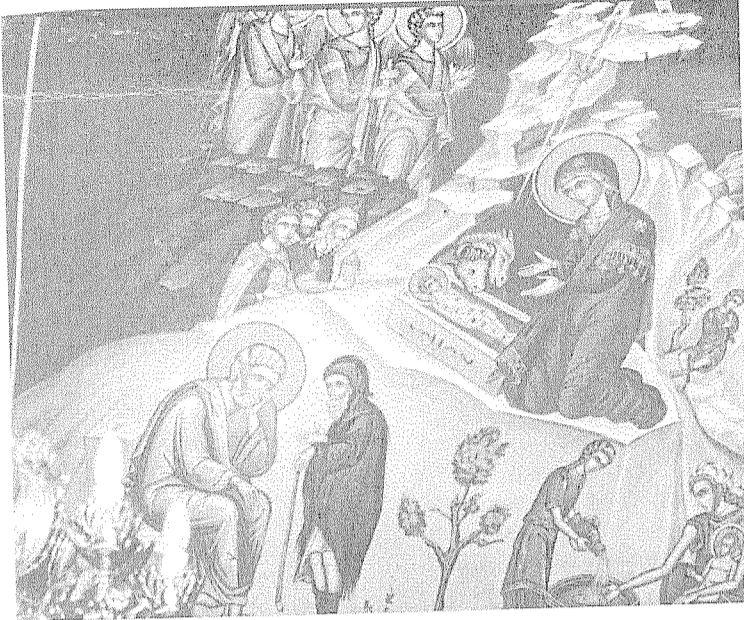
Πότε θα έλθει η ευλογημένη εκείνη μέρα;

Όταν, αδελφοί μου, επικρατήσει το Ευαγγέλιο του Χριστού μας στη γη, στις καρδιές των ανθρώπων.

Τότε θα γίνει η μεγάλη αποκατάσταση της Ειρήνης που έψαλαν οι Άγγελοι στη Γέννηση του Χριστού:

«ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ».

Τότε δεν θα διδάσκονται πια την πολεμική τέχνη, δεν θα σπλιζονται από τα παιδικά τους χρόνια, η αγάπη του Χριστού θα

Και επί γης Ειρήνη

το αρνί, το μοσχάρι με το λιοντάρι θα βόσκουν μαζί και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγεί.

Ο διακάς λοιπόν πόθος για την Ειρήνη θα πραγματοποιηθεί μόνον όταν ο κόσμος αναγνωρίσει ότι ο Άρχων της Ειρήνης είναι ένας: Ο Ιησούς Χριστός.

μέρες και να δεχθούμε τον Νεογέννητο Σωτήρα όπως το Σπήλαιο της Βηθλεέμ, να στρώσουμε για σπάργανα την αγάπη μας, και μέσα στην καρδιά μας, θερμή από πίστη, να αποθέσουμε και να δεχτούμε τον Χριστό όπως η Φάτνη των αλόγων.

Και μαζί, μετά των χιλιάδων και μυριάδων Αγγέλων, των αγραυλούντων ποιμένων και των οδοιπορούντων Μάγων, να φθάσουμε νεο-ρώς εις το Άγιον Σπήλαιο και εκεί να του προσφέρουμε για δώρα τα Μύρα της χριστιανικής αρετής και των αγαθών έργων.

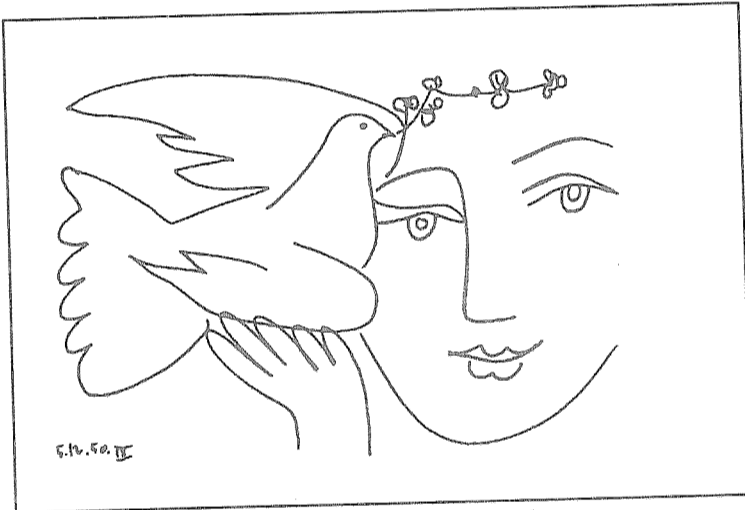
Και να ζητήσουμε με κατάνυξιν να δώσει η χάρις του η μεγάλη στην ταραγμένη σήμερα ανθρωπότητα την παγκόσμια δικαίαν του Ειρήνης, και την γαλήνην την πνευματικήν, να γίνει πραγματικότης ο ψαλμός των Αγγέλων:

«ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ.»

Με την ευκαιρία εύχομαι ταπεινά σε όλους τους αγαπητούς μου πατριώτες εσωτερικού και εξωτερικού Επί τη ανατολή του Νέου έτους 2005: Υγιειν ακλόνητον και σταθεράν, Πρόδοον και Προκοπήν, και Παν έργον αγαθόν και σωτήριον παρά του Παναγάρχου Θεού και Πατρός.

Χρόνια Πολλά, Αδελφοί, ευλογημένα, χαρούμενα, ευτυχισμένα και λουσμένα, φίλοι μου, με το Φως του Χριστού.

Χριστούγεννα 2004

Ειρήνη: Σχέδιο του Πάμπλο Πικάσο

μπει στις καρδιές των ανθρώπων, θα αμβλύνει τα πάθη και τα μίση, τα όπλα και τα μαχαίρια θα γίνουν άροτρα.

Τότε θα βοσκίσει ο λύκος με

Κάμε, Χριστέ μας, μεγάλη της Ειρήνης Άρχοντα, να ακούσουν οι Ισχυροί της γης να σταματήσουν πια οι πόλεμοι και οι αιματοχυσίες και να επικρατήσει η Ειρήνη, η Χαρά, η Αγάπη και η Ευλογία σου σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η καλύτερη ευχή, αδελφοί μου, που έχουμε να πούμε για τα φετινά Χριστούγεννα.

Τελειώνοντας με μίαν ευχήν και θερμήν παράκλησιν να ανοίξουμε την καρδιά μας αυτές τις Άγιες

«ΤΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ»

Εκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Κανδυλιωτών "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"

ΚΩΔΙΚΟΣ: 4431

Γραφεία: Κεραμεικού 23 Τ.Κ. 10437 1ος όροφος ΤΗΛ. -FAX: 5240271

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού	9 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού Αμερικής	δολ. 25
Αυστραλίας	δολ. 45
Καναδά	δολ. 40
Αφρικής	ραντ. 250

Για τους κατοίκους του χωριού οι συνδρομές είναι προαιρετικές.

Για τα μέλη του Συλλόγου συνδρομή Συλλόγου και εφημερίδας μαζί, 6 ΕΥΡΩ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου

Ενυπόγραφα άρθρα απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συνταχτών και ουδεμία ευθύνη φέρει το Δ.Σ. του συλλόγου

ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΗ ΚΑΜΕΝΟΥ

Βιβλιοπαρουσίαση

Θεοφάνη Σ. Δεληγιάννη: «Ιστορικά και λαογραφικά της Κανδύλας Αρκαδίας και το εθνικό και πολιτιστικό ιστορικό ημερολόγιο της Αρκαδίας».

Ο ανήσυχος, ανικνευτικός και ακαταπόντος Κανδυλιώτης Θεοφάνης Σ. Δεληγιάννης, υπήρξε ανώτερο επαγγελματικό στέλεχος του Πυροσβεστικού Σώματος. Όταν αφυπηρέτησε, δεν πέρασε στην ηλικιακή αδράνεια. Δεν έπεσε στο ανιαρό κενό της απραξίας και της ακινησίας. «Σαν έτοιμος από καιρό, σα θαρραλέος», επιστράτευσε τις δημιουργικές δυνάμεις του, τις οργάνωσε, τις κινητοποίησε και τις έθεσε στην ενεργό υπηρεσία πολύμορφου και πολυσήμαντου συγγραφικού έργου.

Έφερε στην κυκλοφορία, δυο περισπούδαστα έργα. Το πρώτο, «Μπέρα Κανδύλα». Το δεύτερο, «Ελληνικά δημοικά τραγούδια». Ο γράφων, δοκίμασε την ευχαρίστηση να τα μελετήσει, να τα απολαύσει και να εκφράσει αυθόρμητα τις εντυπώσεις του, σε ευχαριστήριο σημείωμα προς τον συγγραφέα.

Τώρα, με ιδιαίτερη ικανοποίηση, ολοκλήρωσα τη μελέτη του τρίτου βιβλίου του φίλου Θεοφάνη, αφού είχε την ευγενική διάθεση να μου το προσφέρει. Φέρει την περιεκτική και κατατοπιστική επιγραφή, που σημειώνουμε στην αρχή.

Σ' αυτό, ο πατριδολάτρης δημιουργός, ικανοποιεί την ένθερμη αγάπη του, προς την προσφιλή γενέτειρα. Εκφράζει με αισθαντικό και παραστατικό τρόπο, την ευγνωμοσύνη προς τον ευλογημένον τόπο που τον γέννησε, τον ανάθρεψε και τον έδωσε στην ελληνική κοινωνία ως χρήσιμο, ενάρετο, ενεργητικό και δημιουργικό στοιχείο.

Με αξιοθαύμαστη δεξιοτεχνία, πετυχαίνει ανθεκτική ζεύξη ανάμεσα στις τρεις διαστάσεις του χρόνου: το παρελθόν, το παρόν και το επερχόμενο μέλλον. Αναθυμάται και καταγράφει μεθοδικά, ελκυστικά και συστηματικά, πολλά λαογραφικά θησαυρίσματα: παραδόσεις, εθιμικά συμβάντα, ευχάριστα και δυσάρεστα, ευτράπελα και σοβαρά, διασκεδαστικά και συγκινητικά, εύθυμα και λυπητερά. Ακόμη, γιορταστικές εκδηλώσεις, άσματα λαϊκά, και ποικίλα περιστατικά, που σφράγισαν τη ζωή της μικρής κοινωνίας του χωριού και λειτουργήσαν ως συνεκτικοί δεσμοί για την επιβίωση και διατήρηση της ιδιαίτερης φυσιογνωμίας της.

Δεν παραλείπει να αναφερθεί και σε μνημειακά κατάλοιπα, ιστορικές τοποθεσίες και κτίσματα λατρευτικής, πρακτικής, εκπαιδευτικής ή άλλης λειτουργικής χρήσης. Τα περισσότερα, πλαισιωμένα με εποπτικό, φωτογραφικό υλικό, που συντελεί στην καλύτερη ενημέρωση.

Εντυπωσιακές είναι και οι επιστολές, τα έγγραφα και τα δημοσιεύματα παλαιών καιρών, που δίνουν μια αυθεντική εικόνα για τα δρώμενα σε εποχές ημερίας ή αναταραχής, ομαλότητας ή τραχύτητας.

Το πολυσυλλεκτικό αυτό απάνθισμα, συντελεί στη διαφύλαξη των παραδοσιακών αξιών, που τείνουν να περάσουν στη λήθη, λόγω των ραγδαίων κοσμοπολιτικών εξελίξεων. Είναι ένας αμυντικός φραγμός, στην ακόρεστη αφομοιωτική βουλιμία, της ακαταλόγηστης παγκοσμιοποίησης και του δολιχού οικουμενισμού.

Όποιος αποθησαυρίζει τις πατρογονικές παρακαταθήκες, προσφέρει μεγάλη εθνική υπηρεσία. Αυτό κάνει ο φίλιτος Θεοφάνης. Τον συγχαίρουμε και τον ευχαριστούμε.

Χρυσόστομος Κριμπάς

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΦΑΝΗ Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ

Αξιολέσβαστε κύριε Δεληγιάννη

Η τιμητική προσφορά σας του τρίτου κατά σειρά Βιβλίου σας «Ιστορικά και Λαογραφικά της Κανδύλας Αρκαδίας και το Εθνικό και πολιτιστικό ιστορικό ημερολόγιο της Αρκαδίας» ελικρινά με εντυπωσίασε.

Διαπίστωσα, ύστερα από προσεκτική μελέτη, πως πρόκειται για ένα πραγματικά προσεγμένο βιβλίο, που στις 256 σελίδες του αναφέρονται όλα τα πατροπαράδοτα έθιμα του χωριού μας, άγνωστα για τους νεότερους. Ακόμη μάθαμε και για την προσφορά πολλών Κανδυλιωτών συμπατριωτών μας που δεν γνωρίζαμε πολλοί από εμάς.

Εντυπωσιαστήκαμε από τις μεγάλες ταλαιπωρίες των πρώτων μεταναστών συμπατριωτών μας στις ξένες χώρες καθώς και των εργαζομένων στην Βόχα κείνα τα πολύ δύσκολα χρόνια. Βλέπουμε μια Καντύλα παντού μπροστά γι' αυτό πρέπει να αισθανόμαστε υπερηφάνεια για την Κανδυλιώτικη καταγωγή μας και ρίζα μας.

Παρακαλώ δεχθείτε μαζί με τις ευχαριστίες μου και τα θερμά μου συγχαρητήρια για το ωραίο αυτό πόνημα που μας προσφέρατε.

Περιμένουμε και το τέταρτο, με το ίδιο μεράκι που σας διακρίνει για το χωριό μας.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση

Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου

Πρόεδρος συλλόγου Κανδυλιωτών «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΦΑΝΗΣ Σ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ-ΜΠΛΟΥΤΑΣ

Βιβλία του ίδιου

1. ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΝΔΥΛΑ 1997
2. ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ 522-2001
3. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΗΣ ΚΑΝΔΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ 2004

Διατίθενται υπό του ίδιου έκαστον 10 ευρώ μαζί με τα έξοδα αποστολής. Εξωτερικού 13 ευρώ.

Τηλ. 210 2796856

Τηλ. καλοκαίρι: 22950-30469 Ωρωπός

Επί τη ευκαιρία εύχομαι σ' όλους τους συμπατριώτες Εσωτερικού - Εξωτερικού το νέο έτος να είναι χρόνος προσωπικής και οικογενειακής ευτυχίας και δημιουργίας.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΚΑΝΤΥΛΛΑΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Του Βασίλη ΠΑΝΑΓΑΡΑ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Τα σημειώματα αυτά, σε καμία περίπτωση δεν αποτελούν βιογραφικά και σε καμία περίπτωση δεν κάνουν ιστορία με την αείποτε και νυν σημασία του όρου.

Λάτρεις εμείς, του ιστορικού υποκειμένου και όχι των επηρμένων μεγαλόσχημων, που τάχατες με αντικειμενικότητα ιστορούν...

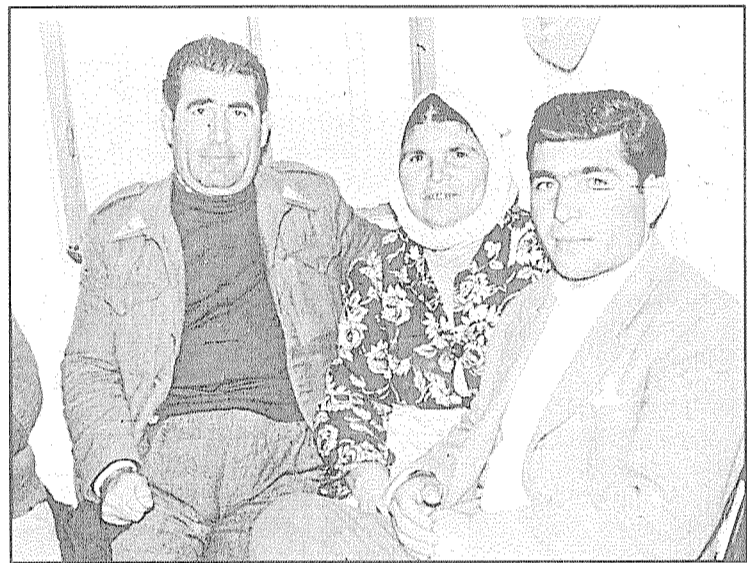
Ακροατές εμείς, του κοινωνικού θόμβου, που αυτό το παρελθόν έρχεται και δηλώνει θεμελίωση, μα και ανέλιξη του κοινωνικού «ΕΙΝΑΙ»...

Θιασώτες εμείς, των ευαισθησιών του λαού, που αναγάγουν σε πολιτισμό τις μικρές και μεγάλες στιγμές...

Ονειρικά δεμένοι, με την αλληλουχία της χαράς και της λύπης...

Προσμετρήσιμοι στο «ΕΙΔΕΝΑΙ»...

Πονάμε...

Γιατί - παρεκτός της λογοτεχνίας (και αυτής σε παρελθόντα χρόνο) και της λαογραφίας από καθήκον - κανείς δεν ασχολήθηκε με την «ανάδειξη» του ιστορικού υποκειμένου, που περιλαμβάνει όλες τις εκφάνσεις του κοινωνικού βίου.

Για τούτο, τα σημειώματα αυτά, αποτελούν φόρο τιμής στους ανθρώπους, τους χαρακτηριστικούς ανθρώπους, που περιδιάθηκαν υπηρετώντας αυτή την κοινωνική έκφραση και που είναι το τραγούδι.

Επίσης, γράφονται με στόχο τους νέους ανθρώπους που δεν είχαν την ευκαιρία να τους γνωρίσουν.

Έτσι, τώρα, έστω και υποτυπώδως, μπορούν ν' αφουγκραστούν ιστορίες που θα τους κεντρίσουν το ενδιαφέρον.

Θα τους κάνουν δηλαδή ν' αναζητήσουν στοιχεία, που θα τους επιτρέψουν να δημιουργήσουν αντίληψη για το χώρο που ζούσαν, κινούνταν, μα και που πολιτισμό έφτιαχναν οι κοντινοί μας πρόγονοι.

Δεν ισχυρίζομαι πως αυτούς που παρουσιάζω είναι οι καλύτεροι.

Όλοι στη ζωή έχουν το ρόλο τους.

Όμως το πνεύμα των αφηγήσεων είναι πραγματικό, και αποτελεί απόσταγμα χιλιάδων ωρών συναναστροφής και κουβέντας με ανθρώπους, όπως ήταν:

Η Παναγιώτα του ΑΖΙΟΥΝΗ, ο Γερο-ΒΑΓΓΕΛΑΣ, ο Κωσταντής ο ΛΑΤΖΗΒΗΣ, η Χρύσω του ΚΟΥΣΜΠΑΛΗ, ο Αλέξης

και η Σταυρούλα του ΜΠΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ, ο Μιχάλης ο ΤΖΙΟΡΑΣ, Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, Ο ΤΖΙΟΜΑΓΚΑΣ, Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ, Ο ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΟΣ, ο Μανώλης ο ΛΟΥΡΜΑΣ, ο Τάσιος Ο ΚΑΡΜΑΣ, ο Βασίλης ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Μα και όλοι που είχαν την καλοσύνη ν' ανοίγουν τα σπίτια τους και να μοιράζονται το κρασί τους μαζί μου. ΕΡΡΩΣΘΕ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

Ήταν στα μέσα της δεκαετίας του '80, όταν μετά από έντονη προσπάθεια τριών ή τεσσάρων χρόνων, γνωρίσαμε στο Ζευγολατιό, μαζί με το φίλο μου το Σταύρο του ΤΖΙΟΡΑ, το Βασίλη του ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ.

Αυτό αποτελούσε διακαή πόθο μας.

Αλλά μάλλον ποτέ δεν θα συνέβαινε, αν, ευτυχής συγκυρία, δεν έφερνε τον αδελφό

μα και γαλήνιος. Σκωπτικός με απέραντο χιούμορ. Φιλόσοφος παρά θυμόσοφος. Με καλλιτεχνικές ανησυχίες και με μια κριτική που λες από

σπουδή ερχότανε και το πιο σπουδαίο: υγιής και ευκίνητος που για την ηλικία του εξεπληττε.

... Μορφολογικά μια τυπική ποιμενική παρουσία.

Κείνο το βράδυ λοιπόν, μα παρέα 10 ανθρώπων, βαλθήκαμε να τρελαθούμε, πλημμυρίζοντας από χαρά τον ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, που από καιρό έδειχνε να του έλειπε.

Η νύχτα κύλησε μέσα σε άγρια ομορφιά, βάζοντας σε δοκιμασία την αντοχή των συναισθημάτων μου.

Ξημέρωσε!

Και 'γω αποσβολωμένος...!!

Με την ανάσα μου κομμένη και με τους κτύπους της καρδιάς μου να θεώνται τη φωνή του.

Μια φωνή που άλλοτε σαν σε σύρσιμο νερού μέσα από τα βράχια, άλλοτε σαν αφρισμένο κύμα και άλλοτε σαν μανιασμένος αέρας, ξεδιπλωνόταν και μορφοποιούνταν με ευκο-

λία ανάως περισσή.

Ήχοι και χρώματα χορευτική πανδαισία στο στόμα του.

Δεν μπορούσα ν' αρθρώσω λέξη.

Μα διαισθανόμουν, πως μπροστά μου είχα μια μουσική ιδιοφυΐα.

Μια ιδιοφυΐα που κουβαλούσε όλο το μουσικό πλούτο, γραμμωμένο και αρχειοθετημένο στο γονιδιόματά του.

«Νυκτιφαές αλλότριον

φως» για να χρησιμοποιήσω μια παρμενίδεια έκφραση.

- Ένα λαμπρό μακρινό αστέρι - Έξω από τα ανθρώπινα μέτρα.

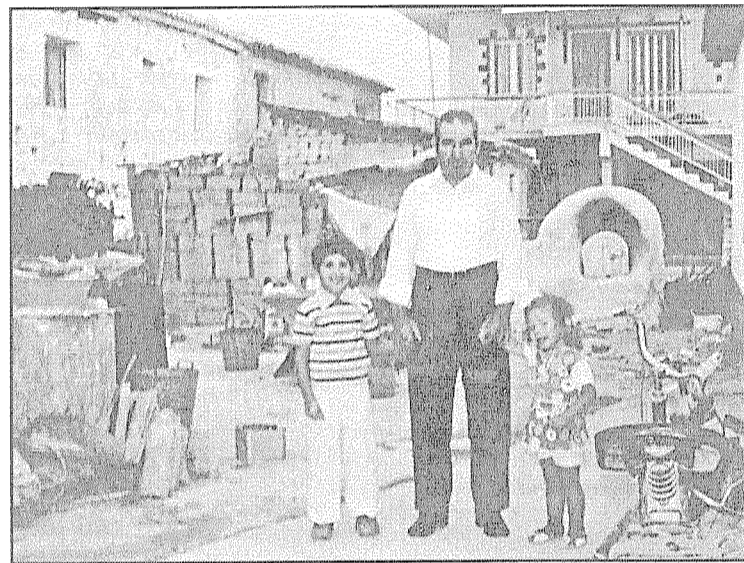
Μας έκανε την τιμή, να μας έχει φίλους, μέχρι το θάνατό του.

Τον επισκεπτόμασταν τουλάχιστον δύο με τρεις φορές το μήνα και πάντοτε φεύγαμε με την ίδια ευφορία και την ίδια ψυχική πληρότητα.

Κουβεντιάσαμε πάρα πολύ μαζί του και αποκτήσαμε γνώση για τις αλλοτινές εποχές.

Τις εποχές των ιερών τεράτων της δημοτικής μας μουσικής και που ήταν πραγματικοί φίλοι του, όπως, ο **Μήτσος ο ΑΡΑΠΑΚΗΣ** και ο **Νίκος ο ΡΕΛΛΙΑΣ**.

Κοσμοπολίτης στη σκέψη, περιδιάβανε τα μουσικά πράγματα και διηγούνταν ιστορίες

απολαυστικές.

Τον έβλεπα και αναρωτιόμουν πάντοτε πώς αυτός ο άνθρωπος κατάφερνε να πηδάει από το Βυζαντινό στο Δυτικό τρόπο χωρίς την παραμικρή χασμωδία.

Τον ρώτησα... και με εξέπληξε.

Γνώριζε τους φθόγγους και τις κλίμακες και των δύο ειδών!

Μου έλεγε:

«Το να περιδιαβείς τη μουσική κλίμακα είναι εύκολο!

Το δύσκολο είναι να κάνεις αρμονικά περάσματα.

Εγώ το μπορούσα.

Τα τραγούδια που σήμερα δεν ακούγονται (όπως είναι ο Κούκος) γιατί κινούνται σε υψηλές κλίμακες, ήταν δικά μου».

Αλλά ας αφήσουμε τους άλλους να αφηγηθούν.

Το 1930 μαζί με τον Ταχυδρόμο και τον παπα-Χαράλαμπο υπηρετούσαν το στρατιωτικό τους στην Τρίπολη.

Ο Διοικητής του τάγματος που ήταν από τη Μεγαλόπολη, βάπτιζε το παιδί του και τους πήρε μαζί του να διασκεδάσουν το κουμπάριό.

Κατά τη διάρκεια του γλεντιού, ενθουσιάστηκε τόσο πολύ, που έστειλε τον οδηγό του στο Στρατώνι, φέρνοντας πίσω ένα κιβώτιο σφαίρες.

Όλες τις έριξε.

Η γυναίκα του ήταν από την Πρέβεζα.

Και ο Ταχυδρόμος είπε το τραγούδι «**Όμορφη Πρεβεζιάνα**», ο δε Καλομοίρης το «**Κουμπάρα σε παρακαλώ θέλω να σου μιλήσω**».

...Ήταν νέοι ακόμα και υ-

πήρχε άμιλλα. Τους τρέλαναν όλη τη νύχτα, ο δε Παπαχαράλαμπος, του οποίου είναι η αφήγηση, το θεωρούσε το μεγαλύτερο γλέντι της ζωής του.

Ο **Αλέξης ο Μπαρδουνιώτης** φίλος παιδικός του Βασίλη του ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ διηγείται:

Υπηρετούμε στα ΣΕΡΒΙΑ.

Ο Λοχαγός, τρελός και παλαβός με το Βασίλη, με καλεί και μου λέει.

Πάρε τούτα τα λεφτά και βρες αρνί και κρασί.

Το βράδυ το θέλω έτοιμο και ψημένο.

Πράγματι. Πήρα άλλον ένα και ψάξαμε.

Βρήκαμε ένα αρνί. Το σφάξαμε το ετοιμάσαμε.

Βρήκαμε και κρασί. Και το βράδυ κάναμε κονάκι.

Τότε είχανε βγει κάτι τραγούδια λαϊκά - ρεμπέτικα, που τα λέγανε πιο πολύ στο στρατό από τα δικά μας.

...Τραγουδάγε:

Μην απελπίζεσαι και δε θ' αργήσω,
κοντά σου θα 'ρθω μια χαραυγή.

Καινούρια αγάπη να σου χαρίσω,

Κάνε λιγάκι υπομονή.

Μαζευτήκανε ούλα τα ΣΕΡΒΙΑ...

...Μέχρι το πρωί...

Λύσσαξε ούλια τη νύχτα - προσφιλής

έκφραση του Γερ-Αλέξη.

Ένα άλλο συμβάν, που είναι και πολύ συγκινητικό, έχει να κάνει με την οπισθοχώρηση.

Ξημέρωμα Μ. Παρασκευής βρίσκει τον Αλέξη, τον Βασίλη και άλλους, έξω από το ΑΙΤΩΛΙΚΟ.

Μια μαυροφορεμένη κυρούλα, κρατάει δυο λελούδια στο χέρι και τα πηγαίνει στον Επιτάφιο.

Ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ βρίσκει την όρεξη και τραγουδάει:

Συννεφιασμένε μ' ουρανό,
πότε θα ξαστερώσεις,

Να παμ' και εμείς στα σπίτια μας

στη δόλια μας πατρίδα
όπου παιδιά μας καρτερούν.

Το χέρι της Κυρούλας ξεράθηκε και τα λελούδια έπεσαν!

... - Πες το, Χριστιανέ μου, πες το.

Το τραγούδι αυτό, ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ άφηγε να εννοηθεί, πως ήταν δικό του.

Μια δική μας μαρτυρία έχει να κάνει με το θάνατο του Στάθη του ΜΠΙΡΜΠΗ.

Αφού τον ξεοδιάσαμε, συμφωνήσαμε να τον συγχωρέσουμε όπως εμείς το εννοούσαμε και καταπώς του άξιζε.

→

Συγκεντρωθήκαμε στο καφενείο και στρώσαμε τραπέζι.

Ξαφνικά ένας ηχητικός παφλασμός πλημμύρισε το χώρο.

... Η μαγευτική κύμανση των χρωμάτων μας αγκάλιασε όλους και αφήσαμε τα δάκρυά μας, σαν είδος οργάνου να συνοδεύουν το ΜΟΙΡΟΛΟΪ:

«Παρασκευή ξημέρωμα, ανήμερα Λαζάρου, σου ρίξαν και σ' ελάθωσαν, Καραϊσκάκη...».

Κορυφαίες στιγμές της ΚΑΛΟΜΟΙΡΕΙΑΣ τέχνης.

Μα δεν είναι οι μόνες.

Κάθε συνάντηση, αποτελούσε για μας μιαν έκπληξη μα και διαπίστωση μαζί.

Η ευχέρεια που είχε, να περνάει από τα μινόρακια στους μανέδες, από κει στα κλέφτικα, κατόπιν στα τσάμικα, έπειτα στα ελαφρά (τύπου Βέμπο) και τέλος στα λαϊκά και ρεμπέτικα ήταν εκπληκτική.

Γι' αυτό και απεριόριστος ο θαυμασμός προς τη μεγαλοσύνη του.

Τα τραγούδια που αγαπούσε ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ ήταν πολλά.

Όμως αυτό που ξεχώριζε, όχι τόσο για τον σκοπό, όσο για τον στίχο, ήταν ο **Γερονώτης**. Το θεωρούσε την Κορωνίδα της δημοτικής μας ποίησης, γι' αυτό και το παραθέτουμε:

Ο Γέρο - Νώτης κάθεται στο Μάρκου το κεφάλι. Κι όλο του Μάρκου έλεγε, κι' όλο του Μάρκου λέει.

- Για σήκω απάνου, Μάρκου μου, και μη θαρικοκοιμάσαι, γιατί η Τουρκιά μας πλάκωσε,

μας πήραν Αραπάδες. - Άσε με, μπάρμπα, άσε με και δε θαρικοκοιμάμαι.

... Έχω δυο θόλια στην καρδιά!

Η λυγμική εκφορά του λόγου, κατά την ερμηνεία από τον ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, έκαναν τους παραπάνω στίχους να φαντάζονταν σαν σε σκηνικό θανάτου.

Και ν' αποκτούν βαρύτητα και ομορφιά, που δικαίως ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ τους είχε προμετωπίδα της δημοτικής μας ποίησης.

.....
Πριν κλείσουμε, να πούμε ότι ήταν λάτρης του ωραίου φύλου (ιδιον των μεγάλων καλλιτεχνών) και ότι ήταν και πολύ μεγάλος φαγάς.

Τη δε ζωή του την έβγαλε σαν Αγροφύλακας.

... Και ένα περιστατικό έτσι για να θυμόμαστε:

Όταν πήγε στη Βόχα, στο σκάσιμο, τον περιέλαβε ο μπαρμπα-Τάσιος ο Κάρμας και τον έβαλε στην κόντρα.

Εφτά ημέρες τον έτριβε η γριά του.

Και δεν θυμόταν, αν τον πότισε και βούτυρο.

Μέχρι το θάνατό του πόνανε.

Γι' αυτό και η αποστροφή του προς τη δουλειά.

.....
Τον ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ τον λάτρεψα με μιαν λατρεία υπερβατική!

Και όταν πέθανε τον έκλαψα πραγματικά.

Γι' αυτό, αντί επιλόγου, ας θυμηθούμε πώς τον αποχαιρέτησα.

**Ένας ΘΥΡΑΛΟΣ ΕΦΥΓΕ
Ήταν γιόμα στις 21 του Τρυγητή, όταν πήραμε τα κακά μαντάτα:**

**Ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ πέθανε!
Το αηδόνι της Καντύλας, η**

φωνή των φωνών όπως την ονομάτισαν, έπαψε να ζει!!!

Φίλος ακριβός μα και διασκεδαστής μας, έφυγε με πλήρωμα χρόνου και με γεμάτη ζωή.

Στα 1908 αυγή ακόμα του αιώνα, από μάνας μήτρα μουσική, είδε το φως της ζωής ο Βασίλης ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Ανάμεσα σε μια πλειάδα χαρισματικών ανθρώπων της εποχής του, ο Απόλλωνας, διάλεξε τούτον θεματοφύλακα και ταγό των μουσικών του προσταγών.

Χωνευτήρι, μα και εργαστήριο της παράδοσης του λαού μας, ερμήνευε με χάρη αέρα.

Ψυχικοί τονισμοί, υπαγορευμένοι από ιδιοφυή πηγή, έδιναν το μέτρο των συναισθηματικών εξάρσεων για τον αποδοχέα.

Φθόγγοι, διέσεις, ημιτόνια, λες και θγαίναν από αρχέγονους κώδικες.

Κοντολογίς το νερό που κυλάει ήταν ο ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

Φίλε ακριβέ, ταξιδευτή των πόθων και της πλησμονής, σμιλευτή εσύ του λόγου και της μουσικής, στερνό αντίο δεν σου πρέπει.

Υπόσχεση: Η ΘΥΜΗΣΗ Η ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ.

ΥΓ.1 Προς όσους κατ' ιδίαν ή τηλεφωνικά, εκφράστηκαν με καλά λόγια για το προηγούμενο σημειώμά μας,

Θερμές ευχαριστίες

ΥΓ.2 Στο προηγούμενο σημείωμα, από παραδρομή, δεν αναφέρθηκε ένα από τα «συμβάντα» του Γερο-Βαγγέλα. Το παραθέτουμε:

Η Γίδα
Μια παρέα γλεντάει στο ΚΑΡΙΟΦΥΛΛΑ.

Μεταξύ τους ο Γέρος και ο Παναγιώτης ο ΜΠΟΜΠΗΣ.

Η ώρα όμως περνάει και ο Γέρος δεν λέει να τραγουδήσει.

Τι έχεις, του λέει ο Μπόμπης, γιατί δεν τραγουδάς;

- Τι να 'χω, ρε Παναγιωτάκο... Είμαι στεναχωρημένος γιατί μου ψόφησε η γίδα.

- Και θ' αφήσουμε τη γίδα να μας χαλάσει τη βραδιά; Βγάζει και του δίνει 500 δρχ.

Ο Γέρος τις παίρνει και αρχίζει να τραγουδάει.

Λέει κάνα δυο στροφές και σταματάει.

- Τι έχεις τώρα; Αφού τη γίδα την τακτοποίησα.

- Δε λέω, ρε Παναγιωτάκο... Πλην όμως η γίδα έκανε 600 δρχ.!

Αφήγηση: Μιχάλης Παπαχαράλαμπος

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΗΛ. ΔΕΚΑΖΟΥ

Στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», παρουσία πολυπληθούς ακροατηρίου, πραγματοποιήθηκε, την Δευτέρα 11 Οκτωβρίου, η επίσημη παρουσίαση του Μνημειώδους βιβλίου «Οι Αγώνες μου για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου» του διαπρεπούς καθηγητή του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ηλία Δεκάζου.

Την εκδήλωση ετίμησε δια της παρουσίας του ο Υφυπουργός Πολιτισμού κ. Πέτρος Τατούλης, ενώ οι Πανεπιστημιακοί Δάσκαλοι ο Δρ Χρήστος Ολύμπιος τ. Αντιπρύτανης και νυν Καθηγητής Κηπευτικών Καλλιεργειών του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών, ο Φίλιππος Νικολόπουλος, Επ. Καθηγητής της Κοινωνιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης, Δικηγόρος, συγγραφέας και τ. Πρόεδρος της Παναρκαδικής Ομοσπονδίας, ο Παναγιώτης Καραφωτιάς, δεινολόγος, συγγραφέας, αρθρογράφος, Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Ινδιανάπολης, Πρ. Διευθυντής του Γραφείου του ΟΗΕ για Ελλάδα, Κύπρο και Ισραήλ ανέλυσαν και ανέπτυξαν την προσωπικότητα του συγγραφέα, Καθηγητή Ηλία Δεκάζου, την επιστημονική δραστηριότητα του και συμβολή του, όπως και το πλούσιο περιεχόμενο των βασικότερων σημείων του βιβλίου.

Οι διακεκριμένοι ομιλητές, διαπρεπείς επιστήμονες και ακαδημαϊκοί δάσκαλοι οι ίδιοι, εξήραν το έργο του Καθηγητή Ηλία Δεκάζου και το θαυμάσιο και μνημειώδες βιβλίο, το οποίο εξέδωσε και ετόνισαν τη σημασία του ως παράδειγμα ερεθισμού και μιμήσεως υπό των νεωτέρων.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι, μέσα από όλες αυτές τις λαμπρές ομιλίες αποκαλύφθηκε η βαθειά αγάπη τόσο του καθηγητή Ηλία Δεκάζου όσον και όλων για την Αρκαδία και τον Αρκαδικό κόσμο.

Στους ομιλητές πρέπει να συμπεριλάβουμε και τον ιδιαίτερα επιτυχημένο εκδότη κ. Αθανάσιο Σταμούλη, ο οποίος ανέπτυξε από τη δική του πλευρά την καλή εντύπωση και βιβλιοδεσία του τόμου.

Την εκδήλωση προλόγισε και διηύθυνε, λιαν επιτυχώς, ο διαπρεπής δημοσιογράφος κ. Κώστας Κουμπέτσος, Καθηγητής Φιλολογίας, Πτυχιούχος Πανεπιστημίου Αθηνών και μέλος της Ε.Σ.Η.Ε.Α.

Τέλος ο τιμώμενος Καθηγητής κ. Ηλίας Δεκάζος ευχαρίστησε συγκινημένος τους υπέροχους, εμβριθείς και μελίρρυτους

ομιλητές και το σεβαστό ακροατήριο, με λιτότητα και μεστότητα.

Χαρακτηριστικά, ο Δήμαρχος Τριπόλεως κ. Δημοσθένης Ανδρ. Σωτηρόπουλος, ο οποίος απήθυνε σύντομο χαιρετισμό -μεταξύ άλλων-τόνισε «τη σημαντικότητα του βιβλίου του Καθηγητού και ότι στη συνείδηση των συμπολιτών μας, της κοινωνίας και της πολιτείας έχουν αναγνωρισθεί και δικαιωθεί οι αγώνες Σου, που τους ξεκίνησες το 1984, για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με έδρα την Τρίπολη. Κοινωνικό και Πολιτικό Ον με την Αριστοτέλεια άποψη και «ουχί Ξενοιαστος καβαλάρης» αφού τιθάσευσες τη μελανοφόρο καλάμη και άφησες τη σφραγίδα σου ανεξίτηλη στους παύρους της γενιάς μας».

Εξ άλλου ο καθηγητής κ. Χρήστος Ολύμπιος αφού εξήρε το έργο και την προσωπικότητα του καθηγητού κ. Δεκάζου επικεντρώθηκε στην τεράστια κοινωνική προσφορά του για να υπογραμμίσει:

«Υπήρξε ο Οραματιστής, ο Πρωτεργάτης και Πρωτοπόρος της ιδέας Ίδρύσεως του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Παλαίμαχος και θιασώτης της πανεπιστημιακής αποκέντρωσης, αγωνιστής, ώστε το ίδρυμα αυτό να είναι Περιφερειακής μορφής, με έδρα την Αρκαδική Πρωτεύουσα Τρίπολη, και Σχολές, Τμήματα και Ερευνητικά Κέντρα σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Πελοποννήσου. Την ιστορική ημέρα της 26ης Μαΐου 1986, αυτός έριξε το σπόρο που μετέπειτα άνθισε και έδωσε καρπούς».

Ο Καθηγητής κ. Φίλιππος Νικολόπουλος αφού «χρωμάτισε» την προσωπικότητα του Καθηγητού κ. Ηλία Δεκάζου ανέπτυξε την διορατική του ικανότητα και ειδικά για το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου επικύρωσε τους άλλους ομιλητές με τα εξής:

«Η ιδέα του Ηλία Δεκάζου για αγροτικό πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, που ήδη πρωτοπορικά είχε εκφραστεί απ' αυτόν από το 1986, εξ αρχής ήταν συνδυασμένη και ενταγμένη στο ευρύτερο φάσμα της Ανάπτυξης της Πελοποννήσου αλλά και ολόκληρης της «Ελλάδος».

Ο Καθηγητής κ. Παναγιώτης Καραφωτιάς έδωσε ένα χρυσό δίδαγμα με αφορμή το βιβλίο του Καθηγητού κ. Ηλία Δεκάζου λέγοντας:

«Το βιβλίο του κ. Δεκάζου αποτελεί επίσης ένα έμμεσο, αλλά ηχηρό κατηγορώ για την αδιαφορία και την αχαριστία ορισμένων, κοινωνικών σαλτα-

δόρων, που καπηλεύονται τους αγώνες άλλων, των άξιων και τους εμπορεύονται είτε για κομματική ή άλλα ανήθικα και έκνομα οφέλη».

Και κατέληξε:

«Συνεπώς, όπως και σε άλλες κρουαζέες περιπτώσεις (ας μην ανοίξουμε όμως τραγικές πληγές της ιστορίας μας κι ας είμαστε αγωνιστικά και ρεαλιστικά αισιόδοξοι), ο πρωταγωνιστής για την ίδρυση του Πανεπιστημίου κ. Ηλίας Δεκάζος δεν προσκλήθηκε καν «στην επίσημη τελετή κι ούτε συμπεριλήφθηκε -έστω τιμητικά- στο πρώτο Δ.Σ.!!...»

Πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, η μεγάλη αίθουσα του «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» δεν ήταν απλώς υπερπλήρης και κατάμεστη αλλά ένας μεγάλος αριθμός του ακροατηρίου ήταν πρόσωπα του πνεύματος, πανεπιστημιακοί και άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών.

Η εκδήλωση πλαισιώθηκε απ' τη μελωδική συμβολή της Χορωδίας «ΟΡΦΕΑΣ», Τριπόλεως, μιας χαρισματικής με αδιάλειπτη 25 ετών παρουσία, στα πολιτιστικά δρώμενα, υπό την εμπνευσμένη διεύθυνση του μαέστρου κ. Βασιλείου Τζαβάρα.

Το λαμπρό αυτό μουσικό συγκρότημα απέδωσε την αύρα της Αρκαδίας στην αίθουσα του «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» με τα θαυμάσια τραγούδια και μελωδίες.

Τέλος τιμητική περίτεχνη πλακέτα με το έμβλημα του κιθαρωδού ΟΡΦΕΑ, η οποία γράφει: «Στον Οραματιστή και Πρωτεργάτη της ιδέας Ίδρυσης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Καθηγητή κ. ΗΛΙΑ ΔΕΚΑΖΟ, Τιμής Ένεκεν» απενεμήθη από την ΧΟΡΩΔΙΑ «ΟΡΦΕΑΣ» ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ την 11η Οκτωβρίου 2004 και επεδόθη υπό του Διευθυντού κ. Αθανασίου Τσιάμη, για την οποία ο κ. Δεκάζος βαθύτατα συγκινημένος εξέφρασε τας πλέον θερμάς ευχαριστίας του προς όλους.

Παρατεταμένα και έντονα χειροκροτήματα κάλυψαν όλες αυτές τις ομιλίες και εκδηλώσεις.

Η αίθουσα του «ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ» κυριολεκτικά όμως εσεισθή όταν ο Δημοσιογράφος κ. Κώστας Κουμπέτσος είπε ότι η Διοικούσα Επιτροπή δεν αγνόησε τον πατέρα του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου καθηγητή κ. Ηλία Δεκάζο, αλλά τον θεωρεί εντελώς ανύπαρκτον!!!

Εγώ σας τον παρουσιάζω!!!

Τότε κυριολεκτικά όλη η αίθουσα δονήθηκε από χειροκροτήματα και ζητωκραυγές για τον μεγάλο και πραγματικό Οραματιστή και Πρωτεργάτη του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΔΗΜ. ΔΕΚΑΖΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΡΚΑΔΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας δημοσιεύει, ευχαρίστως, την από 8-11-04 επιστολή του καθηγητού κ. Ηλία Δημ. Δεκάζου η οποία εστάλη στον Πρόεδρό του και εκφράζει και αυτό, εξ ονόματος των απανταχού Κανδυλιωτών, τα θερμά συγχαρητήρια του προς τον καθηγητή και την ευχή να μένει πάντα θαλερός και δημιουργικός.

Κύριε Ευσταθίου,
Σας πληροφορώ ότι, η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΡΚΑΔΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ στην λιαν επιτυχή Πολιτιστική της εκδήλωση για τα 25 χρόνια από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα (1979-2004), που έλαβε χώρα στις 7 Νοεμβρίου 2004 στο Πολεμικό Μουσείο

Αθηνών με τίμησε μεταξύ άλλων 25 τιμηθέντων.

Εις το επιδοθέν Τιμητικό Δίπλωμα εις εμέ αναγράφεται ότι, με ομόφωνο απόφαση του Διοικητικού της Συμβουλίου απονέμει στον ΗΛΙΑ ΔΕΚΑΖΟ, από το Μερκοβούνι Μαντινείας, τον «Ακτινοφόρο Ήλιο» της Αρκαδίας, γιατί υπήρξε «ο Οραματιστής, ο Πρωτοπόρος και Πρωτεργάτης για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην Τρίπολη».

Δια την τιμητική αυτή διάκριση, που μου έκαμεν και που αποτελεί συνάμα κοινωνική αναγνώριση των Αγώνων μου για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, εκφράζω

δημοσία από το βάθος της καρδιάς μου τας πλέον ειλικρινείς ευχαριστίας μου προς τον Πρόεδρο κ. Ηλία Στασινό, και όλα τα μέλη της Διοικούσης Επιτροπής της Εταιρείας.

Εύγε, σ' αυτούς που αναγνωρίζουν τις αξίες και τις επιβραβεύουν, ώστε να υπάρχει προηγούμενον, να υπάρχει το ερέθισμα, το κίνητρο για μίμηση από όλους, από τους νεωτέρους, για τη δημιουργία και πρόοδο, για πολιτισμό και αληθή δημοκρατία.

Ελπίζω ότι θα τύχω, ει δυνατόν, της φιλοξενίας της εγκρίτου εφημερίδος σας.

Θερμώς σας ευχαριστώ εκ των προτέρων.

Με βαθειά εκτίμηση
ΗΛΙΑΣ Δ. ΔΕΚΑΖΟΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΟ

Ο Σύλλογός μας απέστειλε προς το Δημοτικό Συμβούλιο Λεβιδίου την παρακάτω επιστολή:

ΠΡΟΣ
ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΕΒΙΔΙΟΥ
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΝΔΥΛΑΣ
Κύριε Δήμαρχε,

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας με έκπληξη παρατήρησε ότι δεν έλαβε πρόσκληση από το Δήμο για να παρευρεθεί στην επίσημη έναρξη του 5ου Παγκοσμίου Συνεδρίου των Αρκαδικών Ομοσπονδιών που έγινε στις 25 Ιουλίου στην πλατεία Λεβιδίου παρά το γεγονός ότι συμμετείχε ενεργά με την παράθεση γεύματος στους συνέδρους.

Η Κανδύλα είναι ένα από τα σημαντικότερα, από κάθε άποψη Διαμερίσματα του Δήμου Λεβιδίου και η όλη απαξιωτική συμπεριφορά προς τους φορείς της είναι λυπηρό φαινόμενο.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε για μια καλύτερη μελλοντική αντιμετώπιση, Στο πλαίσιο της προόδου του τόπου μας.

Με τιμή,
Ο Πρόεδρος Η Γραμματέας
Παναγιώτης Ευσταθίου Αθηνά Γιαννιά-Οικονομοπούλου

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Επιμέλεια Φάνης Δεληγιάννης - Μπλούτας

1. Η εθελοντική εργασία δεν επιδέχεται κακόβουλης κριτικής.
2. Ο έπαινος κάνει τον καλό καλύτερο και τον κακό χειρότερο.
3. Εκείνοι που δεν έκαναν τίποτα κατηγορούν τους άλλους που δεν τα έκαναν όλα.
4. Το σπουδαιότερο μέρος του βιβλίου της ζωής είναι ο επίλογος.
5. Χωρίς οικογένεια δεν ζεις, χωρίς πατρίδα δεν ξέρεις που ζεις, χωρίς Θεό δεν ξέρεις γιατί ζεις.
6. Η ολιγάρκεια είναι ο μόνος θησαυρός που δεν εξαντλείται ποτέ και είναι αδαπάνητος.
7. Η γαλήνη της καθαρής συνείδησης είναι η σπουδαιότερη ανταμοιβή της αρετής.
8. Η ζωή μοιάζει με το κρεμμύδι. Όσο το ξεφλουδάει κάποιος τόσο περισσότερο δακρύζει.
9. Ο υπερόπτης δεν έχει Θεό. Ο φθονερός δεν έχει γείτονα. Ο οργίλος δεν έχει ούτε τον εαυτό του.
10. Α. Όταν ρώτησαν το Διογένη πότε πρέπει να γευματίζει κάποιος είπε: Ο πλούσιος όποτε θέλει, ενώ ο φτωχός όταν έχει. Β. Τον ρώτησαν ακόμη: Ποιο θηρίο δαγκώνει περισσότερο και εκείνος απάντησε: Από τα άγρια ο συκοφάντης και από τα ήμερα ο κόλακας.
11. Κάθε μέρα εξετάζω τον εαυτό μου στα εξής σημεία:
 - α. Εάν στις σχέσεις μου προς τους άλλους υπήρξα συνεπής.
 - β. Εάν στους φίλους μου συμπεριφέρθηκα με ειλικρίνεια και
 - γ. Εάν εφάρμοσα αυτά που μου δίδαξαν η μάνα μου και οι δάσκαλοί μου με γνώμονα το Ευαγγέλιο, για να έχω τη συνειδήσή μου ήσυχη.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΑ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΠΑΟΚ ΚΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Του ανταποκριτή μας Τζίμη Πασιαλή

Κατά την περίοδο που διανύσαμε η Κανδύλα σε 12 αγώνες έφερε τα εξής αποτελέσματα:

ΚΑΝΔΥΛΑ - ΤΥΡΟΣ	1-2
ΜΕΛΙΓΟΥ - ΚΑΝΔΥΛΑ	2-3
ΚΑΝΔΥΛΑ - ΑΕΚ	4-0
ΒΡΑΣΙΕΣ - ΚΑΝΔΥΛΑ	4-2
ΚΑΝΔΥΛΑ - ΔΟΞΑ	1-0
ΗΡΑΚΛΗΣ - ΚΑΝΔΥΛΑ	1-2
ΑΧΙΛΛΕΑΣ - ΚΑΝΔΥΛΑ	2-1
ΚΑΝΔΥΛΑ - ΛΕΒΙΔΙ	1-2
ΚΑΜΑΡΑ (ΦΑΛΛΑΣΙΑ) - ΠΑΟΚ	4-1
ΚΑΝΔΥΛΑ - ΑΣΤΡΟΣ	2-4
ΚΑΝΔΥΛΑ - ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ	4-2
ΚΟΡΑΚΟΒΟΥΝΙΟ - ΚΑΝΔΥΛΑ	0-2

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ Α' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

1. ΠΑΝΘΥΡΕΑΤΙΚΟΣ	12	31
2. ΑΟΜ. ΔΟΞΑ	11	28
3. ΑΠΟΛΛΩΝ	11	26
4. ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΟΣ	11	22
5. ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ	11	18
6. ΚΑΝΔΥΛΑ	11	15
7. ΕΡΜΗΣ ΜΕΛΙΓΟΥΣ	11	15
8. ΦΑΛΛΑΣΙΑ	12	14
9. ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ	11	13
10. ΤΕΓΕΑ	11	12
11. ΗΡΑΚΛΗΣ	11	10
12. ΒΡΑΣΙΕΣ	11	10
13. ΑΧΙΛΛΕΑΣ	12	9
14. ΚΟΡΑΚΟΒΟΥΝΙΟ	11	7
15. ΑΕΚ	11	2

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

- (Δημοσιεύονται ποσά άνω των 30 ευρώ)
1. Νικόλαος Μιχ. Οικονομολόγος \$100 ΚΑΝΑΔΑ
 2. Ντίνα Ζαφειροπούλου \$25 Αμερικής
 3. Ελένη Τσούτσου Βασιλοπούλου 30 ευρώ
 4. Κώστας Παν. Ευσταθίου \$50 Αμερικής

ΚΑΝΤΥΛΑΪΚΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

- Οριζοντίως**
1. «Δεν έχει... του»: φράση που λένε οι Καντυλαίοι για τον πολύ φτωχό.
 2. Πολλές φορές πέφτουμε και σ' αυτό - Με συγκοινωνία σχετικός.
 3. Το όνομα του Άγγλου αυτού, που ήταν μηχανικός και εφευρέτης, δόθηκε για την μέτρηση της ηλεκτρονικής ισχύος - Υπάρχουν τέτοια πολλών ειδών και χιλιοτραγουδιμένα.
 4. Έτσι λένε, σήμερα, και τις κότες ελεύθερης βοσκής.
 5. Άφωνη περπατησιά αλόγου (αντιστρ.) - Χαρακτηρίζει επιφανείς στον κινηματογράφο και αλλού.
 6. Ελληνικό 13 - Υπάρχει και η οπτική.
 7. Ζώα ... καντυλαίικα - Διαζευτικό Εγγλέζων (αντιστρ.) - Αλλιώς το τηράω, πάλι στα Καντυλαίικα (αντιστρ.).
 8. «Παπά παιδί, διαβόλου...» - Μισό... χάραμα των αρχαίων.
 9. Έτσι την περνάς, όταν περνάς ωραία (αντιστρ.) - Αλλόγλωσσο «εντάξει».
 10. Απ' αυτήν λερώνονται και μυρίζουν τα ρούχα του τσιοπάνη - Για να την δουλέψεις χρειάζεται περισσότερο το ταλίμι.
- Καθέτως**
1. «Σάμπως τον...» φράση που λέγεται επί ασυνεννοησίας.
 2. Άγιος, φύλακας των ζώων από το λύκο (αντιστρ. δημοτ. γεν.) - Χαρακτηρισμός υλικών για παρασκευή γλυκών ή φαγητών.
 3. Ανόγει το... στόμα του βηλαριού - Αιτιολογικός σύνδεσμος αρχαίος.
 4. Γενική αρχαίας αυγής - Ισοδυναμούσε με 40 παράδες.
 5. Τέρμα... χωρίς αρχή και τέλος - Αρχαίων ίνα - Σ' αυτόν δεχόσανε οι παλαιότεροι τους επισκέπτες.
 6. Οι Καντυλαίοι το λένε ανάμα (πληθ.) - Άρθρο πληθυντ. (αντιστρ.)
 7. Όνομα θηλυκού μουλαριού - Τους λείπει ένα Ε για να γίνουν ελληνικό πολιτικό κόμμα.
 8. Καντυλαίικο επώνυμο που δεν υπάρχει σήμερα (γεν. αντιστρ.)
 9. «... κι αράξαμε» (αντιστρ.) φράση που δηλώνει πως φθάσαμε στο τέρμα - Όλα στη ζωή έχουν ένα τέτοιο.
 10. Αρχικά συλλόγου - «Μαλλάτα και γαλάτα και ... τ' αρνιά».

(Συνέχεια από τη σελ. 1)
τής του Αστυνομικού τμήματος Λεβιδίου, ο Αστυνομός του χωριού μας Γιώργος Λαδάς, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Ε.Κ. Δρόσος, ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Παναγιώτης Χ. Ευσταθίου και μέλη του Δ.Σ.,

η Διευθύντρια του Δημοτικού μας Σχολείου κ. Μπέση Πετροπούλου μετά των κ.κ. διδασκάλων και όλων των μαθητών του χωριού μας και συμπατριώτες

ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

μας από Αθήνα και Κορινθία. Έλαμψε διά της απουσίας του ο Δήμαρχός μας κ. Αθανάσιος Καβουρίνος (το σχόλιο δικό σας).

Πράγματι ο εορτασμός ήταν πολύ καλύτερος από κάθε άλλη φορά. Ο καιρός ήταν σχεδόν καλός.

Εύχομαι του χρόνου καλύτερα με κάποια καινοτομία. Θερμές ευχαριστίες σε όλους τους συμμετέσχοντες.

Β. ΔΩΡΕΑΝ ΟΙ ΑΔΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΕΩΡΓΟΚΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Δωρεάν θα εκδίδονται οι άδειες για την κατασκευή των γεωργοκτηνοτροφικών εγκαταστάσεων και διάφορων έργων υποδομής των αγροτών. Οι περιφερειακές υπηρεσίες θα έχουν στη διάθεση των αγροτών τυποποιημένες μελέτες για τις διάφορες κατασκευές.

Σύμφωνα με απόφαση που υπέγραψαν οι αρμόδιοι υπουργοί Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ΠΕΧΩΔΕ οι δωρεάν άδειες κατασκευής θα εκδίδονται για τα εξής κτίσματα:

Χώρους στέγασης ζώων (στάβλοι κ.ά.) ως 30 τ.μ.

Αποθηκευτικούς χώρους και υπόστεγα ως 150 τ.μ.

Οικισμούς διαμονής φύλακα ή βοσκών ως 30 τ.μ.

Στέγαστρα σε βοσκότοπους ως 300 τ.μ.

Ομβροδεξαμενές (επίγειες ή υπόγειες) ως 400 τ.μ.

Ποτίστρες ως 24 μέτρα μήκος.

Όπως δήλωσε ο Υπουργός, η απόφαση αυτή πάρθηκε σε εφαρμογή προγραμματικών δεσμεύσεων της κυβέρνησης.

Αγαπητοί μου συγχωριανοί να μη χαθεί αυτή η ευκαιρία για όσους έχουν προγραμματίσει κάτι από τα ανωτέρω.

Στο επόμενο φύλλο θα αναφέρω, τι είναι η ευκαιρία.

Γ. ΑΞΙΕΣ ΜΑΝΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Εάν το παρόν κείμενο το έγραφα, πριν πολλά χρόνια δεν θα είχε κανένα νόημα.

Σήμερα όμως είναι αξιόλογο γεγονός για κάθε Μάνα που κάνει παιδιά, όσο περισσότερα τόσο καλύτερα για την χώρα μας. Πριν πολλά χρόνια πολύτενη οικογένεια ήταν εκείνη που είχε πάνω από 5 παιδιά ενώ σήμερα 3-4 παιδιά και αυτά είναι καλά, γιατί οι καιροί είναι δύσκολοι. Μια αξία Μάνα από το χωριό μας, η ΓΕΩΡΓΙΑ συζ.

ΧΑΡΑΛ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗ, εγέννησε το ένατο (9ο) παιδί. Δεν την γνωρίζω. Δεν την ξέρω.

Κυρία Γεωργία «ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ». Μακάρι να βρεθούν και άλλες άξιες Μάνες σαν και σένα να κάνουν παιδιά που τόσο μεγάλη ανάγκη έχει η πατρίδα μας. Γιατί ως γνωστόν η πατρίδα μας σιγά-σιγά «συρρικνώνεται», μικραίνει. Αποτελείτε παράδειγμα προς μίμηση για κάθε νέα έγγαμη γυναίκα. Δεν είναι υπερβολή. Σήμερα, Μάνες που γεννούν παιδιά είναι «ικανές και Άξιες». Τα παιδιά

είναι το μέλλον της πατρίδος μας. Κυρία Γεωργία σας εύχομαι ολόψυχα να είναι γερό καλότυχο το νέο σας παιδί και όλα τα παιδιά σας. Σταθείτε δίπλα τους «Καπετάνισσα» πολύ αυστηρή να μάθουν γράμματα θέλον να μάθουν και να είναι βέβαιη θα πετύχουν στη ζωή όποια δουλειά να κάνουν. Στο πρόσωπό σας βλέπω την Μάνα μου και όλες τις τότε Μάνες του χωριού μας, που όλες ήταν «Ηρωίδες επί της γης» σε πολύ δύσκολους καιρούς που δεν είχαν καμιά μα καμιά ευκολία. Και πάλι «Θεριά Συγχαρητήρια σε σένα και στον άνδρα σου» που είναι «ο στυγερός» στο σπίτι, αλλά και στο αλώνι της ζωής.

Παραδοσιακή ταβέρνα
"ησ ΚΑΛΗ ΠΑΡΕΑ"
Κανδήλα Αρκαδίας
τηλ.: 27960 31491
κιν.: 0976 134 428

Ένας εγγονός διηγείται μια ιστορία όπως την άκουσε από τη γιαγιά του

Η γιαγιά μου μπορεί να 'ναι μεγάλη στην ηλικία, αλλά τα 'χει τετρακόσια. Φορές φορές, βέβαια, πέφτει κάτω από τα τετρακόσια, αλλά και εκατό στα τετρακόσια να πιάνει, πρωταθλήτρια λογαριάζεται για την κλάση της.

Η καλύτερη της γιαγιάς μου είναι όταν μαζεύονται στο σπίτι μας εγγόνια και δισέγγονα. Τότε την πιάνει η επιθυμία να αναδιώσει εκείνο το παλιό έθιμο του χειμώνα, όπου οι γιαγιάδες δεν

δεν απεργούν οι γιατροί... Αποφασίσανε, λοιπόν, να μην αρρωσταίνουν, για να 'χουνε το κεφάλι τους ήσυχο.

- (Μην κλαις, Κωστάκη, σ' αυτό το σημείο, κράτησε στεγνό το μαντίλι σου γι' αργότερα).

Διότι αργότερα τους πνιγίκανε όλα τους τα κόττερα.

(Εδώ, Κωστάκη, κλαις. Φτάνει. Συνεχίζω)

Μεγάλα καράβια, μεγάλες φουρτούνες, παιδιά μου. Να 'σα-

δεν κίνας Χριστιανός και του κοπούνε τα ήπατα!

- (Εδώ το κλάμα είναι προαιρετικό, Κωστάκη. Γιατί αν ήταν να κλαίνε υποχρεωτικά οι άνθρωποι για κάτι τέτοιες αψιμαχίες, τον κατακλυσμό του Νώε θα 'χαμε κάθε μέρα).

Έτσι, που λέτε, μ' εκείνο το αντρόγυνο. Μόνο σαν πέφτανε να κοιμηθούνε σταμάταγε ο καυγάς. Και τα όνειρά τους, όμως, ακόμα είχαν διαφορετικό περιεχόμενο.

Θυμόταν η γυναίκα ένα παλιό της αμόρε και στέναζε:

- Μον αμί!

Θυμόταν εκείνος την περιουσία του και βόγγαζε:

- Μον Ρεπό!

Όσπου μια μέρα εκείνος μπήκε αλαφιασμένος στο σπίτι. «Μωρέ, θα τους τα πάρω τα 168 ο κόσμος να χαλάσει» είπε και κλείστηκε στο δωμάτιό του να ψάξει τη σολομωνική.

- 168, πόσα είναι χοντρικά; Του φώναξε απ' έξω εκείνη.

- Χοντρικά, της απαντάει εκείνος, μιλάμε για χοντρά λεφτά.

Της έρχεται μια σκοτοδίνη, μια λιγοθυμιά, την πάνε στα εξωτερικά ιατρεία. Εκεί ήταν γραμμένο να φέρουν και τον άντρα της, που και κείνος κατέρρευσε όταν άκουσε ότι τα 168 ήταν μόνο 4,6.

- Δεν πειράζει, άντρα μου, τον παρηγορούσε εκείνη από το διπλανό κρεβάτι. Τι να γίνει; Θα δουλέψουμε. Θα βάλουμε ένσημα στο ΙΚΑ, θα πάρουμε μια ωραία σύνταξη και ποιος μας πιάνει τότε! (Δεν τέλειωσε το παραμύθι, μη σπκώνεσαι Κωστάκη).

Καταλαβαίνετε τώρα, παιδιά μου, σε ποια τραγική κατάσταση βρίσκονται οι άνθρωποι. Γιατί πες ότι βρισκότανε δουλειά, που κλωμό το βλέπω. Πεσ ότι το αφεντικό τους κολλάει ένσημα, που κλωμό το βλέπω. Μέχρι να καταθέσουνε τα χαρτιά, να περάσουνε από σαράντα κύματα τα χαρτιά, να πάρουνε σειρά στα πρωτόκολλα, στα πρακτικά, στις αποφάσεις, στις σφραγίδες, στις υπογραφές και μέχρι να κτυπήσει το κουδούνι ο ταχυδρόμος που θα κουβαλάει το χρήμα, θα 'χει προλάβει ο Αρχάγγελος να κτυπήσει.

(Εδώ θέλω πολύ κλάμα, ως μουσικό καλί, για την έκκληση που θα απευθύνω παρακάτω).

Λοιπόν, παιδιά μου, λέω να μαζέψουμε γάλατα, ρύζι, ζάχαρη, μακαρόνια, καφέ, τίποτα αποφόρια αλλά σε καλή κατάσταση και να τους τα στείλουμε. Κι όχι μόνο γιατί πρέπει να βοηθάμε ο ένας τον άλλο μέρες που 'ναι. Αλλά, προπάντων, γιατί φοβάμαι μην ανταριαστεί εκεί κάτω η μάνα του Αυτού της Αυτής κι έχουμε κακά ξεμπερδέματα. Γιατί δεν την ξέρετε εσείς καλά την Αυτή της Αυτής... Σου είναι ικανή να 'χει βάλει σε στρατιωτική πειθαρχία όλα τα τάγματα των δαιμόνων. Δεν την έχετε ακουστά εσείς την Αυτή της Αυτής. Γιατί αν την είχατε ακουστά θα φτύνετε τόσο πολύ τον κόρφο σας που θα γινόταν λούτσα.

(Κωστάκη! Τι σου 'πα εγώ να βρέξεις; Τράβα ν' αλλάξεις τώρα πάνα βρακάκι).

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «ΑΙΧΜΗ»)

γράφει η Γεωργία Δάλκου

κάθονταν απέναντι στην τηλεόραση να δούνε τη Λάμψη, αλλά λέγανε ιστορίες γύρω στο τζάκι. Επειδή, όμως, το σπίτι μας δεν έχει τζάκι, βάζουμε στη μέση ένα σώμα καλοριφέρ και καθόμαστε γύρω γύρω ν' ακούσουμε της γιαγιάς την ιστορία.

Τώρα, κανονικά, είπε η γιαγιά μου, για να είναι το σκηνικό εντάξει θα 'πρεπε να ψήνουμε και κάστανα, αλλά -όπως το δοκίμασα τόσες φορές- κάστανα πάνω στο καλοριφέρ δεν ψήνονται, οπότε λέω να παραβλέψουμε αυτό το σημείο της αναβίωσης.

- Να φέρουμε τίποτα γαριδάκια, γιαγιά, να μασουλάμε; Ρώτησε ο Κωστάκης.

- Τι χρώμα έχουν τα γαριδάκια; Είπε η γιαγιά.

- Κίτρινο, γιαγιά.

- Όχι. Είπε η γιαγιά. Το κίτρινο μου χαλάει το ντεκόρ. Επιπλέον, το ηχητικό εφέ «κρατς-κρουτς» δεν ταιριάζει στην ιστορία που θα σας πω απόψε. Επειδή είναι θλιβερή ιστορία, της πάει το ρούφηνμα μύτης και πάρτε από ένα καρτομάντιλο στο χέρι, να το βλέπω να εμπνέομαι.

Πήραμε τα καρτομάντιλα και περιμέναμε πότε θα δώσει η γιαγιά το σύνθημα για το κλάμα, γιατί, έτσι και κλάψεις την ώρα που δεν πρέπει, τσαντίζεται η γιαγιά, αμολάει το τσόκαρο κι όποιον πάρει ο χάρος.

Όπως σας είπα, ξεκίνησε η γιαγιά, η ιστορία που θα σας πω απόψε είναι πολύ θλιβερή. Φανταστείτε μια οικογένεια πολύ πλούσια, να ζει μέσα στα πούπουλα και τα μεταξωτά -σαν τους βασιλιάδες του παραμυθιού δηλαδή-, και να της έχει μείνει από το παραμύθι μόνο το «μια φορά κι έναν καιρό».

Η οικογένεια εκείνη, που λέτε, που είχε και πολλά παιδιά, επειδή δεν φανταζότανε πως θα 'ρθουν χρόνια δίσεχτο, δεν φρόντισε να βγάλει ούτε βιβλιάριο από το ΙΚΑ, ούτε ταυτότητα από την Ομοσπονδία Πολυτέκνων. Έτσι, ούτε έκπτωση στα εισιτήρια είχανε, ούτε μόρια παραπάνω στον ΑΣΕΠ είχανε, ούτε τολμάγανε ν' αρρωστήσουνε. Τώρα θα μου πείτε και στο ΙΚΑ να ήταν γραμμένοι πάλι δεν θα τολμάγανε ν' αρρωστήσουνε, γιατί άντε να πείσεις την αρρώστια να πέσει απάνω στην ημέρα που

στε φχαριστημένα που δεν έχετε καράβια και κοιμόσαστε ήσυχα. Ξέρεις τι είναι να πετάγεσαι κάθε τρεις και λίγο στον ύπνο σου, όταν φυσάει αέρας, και να λαχταρίζεις μην σου πνιγεί κανένα καράβι; Τώρα θα μου πείτε κι αυτοί που μένουνε κοντά στον Κηφισό πετάγονται στον ύπνο τους κάθε τρεις και λίγο κι ας μην έχουν καράβια, αλλά μην ξεστρατίζετε την κουβέντα, γιατί θ' αρπάξω το τσόκαρο.

Κι αν ήτανε μόνο οι αρρώστιες και τα κόττερα, δεν θα 'τανε τίποτα. (Κωστάκη, για τις αρρώστιες ρίξαμε το οφειλόμενο δάκρυ. Κράτα κάνα δάκρυ γι' αργότερα).

Γιατί αργότερα, πού να σας τα λέω... Χάσανε σπίτια, χτήματα, χρυσαφικά, μια φωτογραφική μηχανή, ένα μπλέντερ, το σουρωτήρι το ανοξειδωτό... Τίποτα δεν τους έμεινε. Τίποτα.

(Τώρα μπορείτε να κλάψετε όλοι μαζί, αλλά με ρέγουλο πάντα, γιατί η τραγωδία δεν κορυφώθηκε ακόμα).

Αφού κλαίτε εσείς, που δεν χάσατε και τίποτα, φανταστείτε πως κλαίγανε αυτοί που είχανε χάσει τόσα. Η φτώχεια, όπως ξέρετε, φέρνει γκρίνια. Όταν οι άνθρωποι δεν έχουνε να φάνε, τρώνονται μεταξύ τους. Έτσι κι εκείνο το αντρόγυνο:

- Πότε θ' αλλάξω πια αυτή τη ρόμπα; Τσίριζε η γυναίκα. Ούτε τι χρώμα είχε δεν θυμάμαι πια!

- Τι να σου κάνω; Απαντούσε ο άντρας. Κάθε βδομάδα συμπληρώνω προ-πό. Τι άλλο να κάνω; Που να φανταστώ όταν έβαζα σάνταρ ένα την ΑΕΚ ότι δεν ξεφούρνιζε ψωμί ο Ψωμάδης και δεν βάλανε οι παίχτες μπουκιά στο στόμα τους;

- Για τους ξένους γνοιάζεσαι... Να δω τι θα κάνεις με τα δικά σου παιδιά, που λένε το ψωμί ψωμάκι...

- Μην φορτώνεσαι, γυναίκα, γιατί θα σε στείλω από 'κει που 'ρθες. Ευτυχώς που δεν ζει η μαμά να σ' ακούσει και να φρίξει.

- Ευτυχώς, δε λες, που σουκάσαμε από δαύτην...

- Μην μιλάς έτσι για τη μαμά! Κι αν θες να ξέρεις, τη μαμά την κρατάω ζωντανή μέσα μου.

- Κράτα την μέσα σου όσο θες. Απόψε μην πεταχτεί μονάχα, και τη

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΑΣΗΜΙΝΑ ΑΘ. ΓΙΑΝΝΙΑ

Αναπάντεχα και άδικα έφυγε από κοντά μας στις 24-10-2004 η Ασημίνα Γιαννιά, στα 52 της χρόνια.

Η Καντύλα θρήνησε την απώλεια μιας αξιολόγου «κόρης» της.

Η Ασημίνα Γιαννιά σπούδασε οικονομικές επιστήμες και ήταν Διευθύντρια των οικονομικών υπηρεσιών του Δήμου Πειραιά.

Η κηδεία της έγινε στις 27-10-2004, από τον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Κανδύλας.

Οι συγχωριανοί της, παρά την συνεχή βροχή συνόδευσαν την εκλιπούσα, γεμάτοι συγκίνηση, στην τελευταία της κατοικία.

Σημειώνεται ιδιαίτερα η παρουσία στην κηδεία όλων των υπαλλήλων του Δήμου Πειραιά με επικεφαλής το Δήμαρχο κ. ΑΓΡΑΠΙΔΗ, ο οποίος στον επικήδειο λόγο του, εξήρε το ήθος, την ικανότητα και το ακέραιο του

χαρακτήρα της θανούσας.

Ακόμη την Ασημίνα Γιαννιά, εκ μέρους των συναδέλφων της, αποχαιρέτησε εκπρόσωπός τους που βαθειά συγκινημένος αναφέρθηκε στην επιτυχημένη πορεία της Ασημίνας στην υπαλληλική ιεραρχία του Δήμου Πειραιά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ του ΗΛΙΑ

(1927-2004)

Γεννήθηκε το 1927 στην Κανδήλα κοιλάρφανος (εξ' ου και ονομάσθηκε Ηλίας του Ηλία). Η μητέρα του Παναγιώτα, το γένος Οικονομοπούλου, Ξαναπαντρεύτηκε τον Χαράλαμμο Δάλκο και απέκτησε άλλα τρία παιδιά.

Όταν ο Ηλίας ήταν 12 ετών, η μητέρα του εκοιμήθη και ο πατέρας του Ξαναπαντρεύτηκε την Αικατερίνη, το γένος Ξηρογιάννη, και απέκτησε δυο κόρες. Το 1958 ο πατριός του πέθανε αφήνοντας 6 ορφανά, εκ των οποίων ο Ηλίας, ως μεγαλύτερος, θεωρήθηκε προστάτης της οικογένειας.

Το 1959 διορίστηκε κοινοτικός εισπράκτορας στην κοινότητα Λεβιδίου. Την επόμενη χρονιά διορίστηκε στο Ταμείο Λεωνιδίου. Το 1963 νυμφεύθηκε τη Μάρθα, το γένος Μουτζίδη, από το Βραχάτι Κορινθίας. Από το 1971, που πήρε μετάθεση για την Αθήνα, εργάστηκε σε διάφορα ταμεία της πρωτεύουσας και των προαστίων μέχρι το 1986 που συνταξιοδοτήθηκε. Όλα τα χρόνια αυτά έζησε με την οικογένειά του στην Πετρούπολη.

Έχει μία κόρη, την Παναγιώτα, πρεσβυτέρα του Οικονόμου π. Αντωνίου Μπαφαλούκου, εφημερίου του Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Ασπροπύργου, και ένα

εγγονό επίτά μηνών, το Λεωνίδα.

Υπήρξε άνθρωπος αθόρυβος και απλός, καλοσυνάτος και γελαστός, που είχε πάντα να πει ένα καλό λόγο για όλους. Ακούραστος και εργατικός μέχρι την τελευταία στιγμή που η «ασθένεια της σαρκός» τον καθήλωσε στο κρεβάτι. Ακόμη και τότε μας δίδασκε με τη σιωπή και την υπομονή του.

Θα τον θυμόμαστε με απέραντη αγάπη και θα ευχόμαστε ο Κύριος των ταπεινών και αγνών ανθρώπων να τον αναπαύει «εν χώρα ζώντων», μέχρι ν' ανταμώσουμε και πάλι στην κοινή Ανάσταση «ου της Βασιλείας ουκ έσται τέλος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Θέλετε να εὐδοκίμησῃ τὸ Σχολεῖον σας; ἔξω ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους τῶν ἐπιστημῶν πρέπει νὰ κάμετε τρόπον νὰ εὕρετε Διδάσκαλον σοφὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἡ γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων πρέπει εἰς ἡμᾶς μάλιστα τοὺς Ἕλληνας νὰ ἦναι ἡ βᾶσις καὶ τὸ θεμέλιον πάσης ἐπιστήμης. Καὶ ἂν οἱ ἄλλοφυλοι ἔχωσιν εἰς τοσαύτην τιμὴν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, πόσω μᾶλλον πρέπει ἡμεῖς νὰ καταγινώμεθα εἰς τὴν προγονικὴν μας κληρονομίαν; Ἐξεύρετε φίλοι ὅτι καὶ εἰς τὰ δύο Παρλαμέντα τῆς Ἀγγλίας ὀλίγοι τὴν σήμερον εὐρίσκονται, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν εἶδῃσιν, ἄλλος πολλὴν, ἄλλος ὀλίγην, τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης; Καὶ ποῖα κατὰ Θεοῦ εἴρηκε τοὺς ταλαιπώρους Γραικοὺς νὰ ἀμελῶσι τὸ προπρογονικὸν των κτῆμα; νὰ μὴ καταλιβάνωσι τὰ συγγράμματα τῶν προπατόρων αὐτῶν, εἰς τὰ ὅποια οἱ σοφοὶ Εὐρωπαῖοι προσφέρουσι τόσον σέβας;

Ἀδαμάντιος Κοραῆς, Ἐπιστολὴ

πρὸς τοὺς Σμυρναίους
(Νοέμβριος 1803)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΝΔΥΛΙΩΤΩΝ, ΤΟΡΟΝΤΟ - ΚΑΝΑΔΑ
ΕΦΥΓΕ Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ

1928-2004

Όλο και φτωχότερος γίνεται ο Σύλλογός μας, η μικρή Κανδύλα του Τορόντο, η παροικία μας. Μας εγκατέλειψε και αναχώρησε για το Μεγάλο ταξίδι, στις 4 Δεκεμβρίου, ο αγαπημένος σε όλους μας Μπαρμπα-Νίκος. Έγε από κοντά μας αθόρυβα και διακριτικά.

Ο Μιχάλης Κανδαλέπας (Καριοφύλας), ο Γιώργος Γκάνας του Αριστείδη και ο Νίκος Μιχ. Οικονομόπουλος (Καρατζιάς), στρατιώτες.

Ήταν αγαπητός σε συγγενείς, φίλους, γειτόνους και συμπατριώτες, συγγενής χαμογελαστός, τέλειος σύζυγος, στοργικός πατέρας, αφοσιωμένος στην όμορφη οικογένειά του, που αξιώθηκε να δει και να χαρεί ευτυχισμένα τα παιδιά του και να χαρεί και την εγγονούλα του.

Καταγόταν από ένα μικρό χωριό της Αρκαδίας την Κανδύλα, από τους πρώτους μετανάστες εδώ στο Τορόντο. Από τα πρώτα και τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου μας, πάντα πρώτος, παντού μπροστά.

Αγαπούσε όλο τον κόσμο, πάντα χαρούμενος, καλόψυχος, γεμάτος πραότητα, αγάπη, υπομονή και ο θάνατός του λύπησε βαθιά όλους μας, διότι ήταν άνθρωπος ενάρετος και έχαιρε γενικής εκτιμήσεως.

Στόχος του ήταν να μείνει άνθρωπος και από τους καλούς καλύτερος, να κάνει οικογένεια και από τις καλές καλύτερη, πράγμα που το κατάφερε και ήταν περήφανος. Αγαπητέ μας μπαρμπα-Νικό, εμείς που σε γνωρίσαμε από κοντά και εσένα και την οικογένειά σου, και που μας έδωσες την ευκαιρία να κάνουμε συζητήσεις, γνωρίσαμε και τις αρετές σου και την ευτυχία σου, σε ζηλέψαμε.

Ζηλέψαμε την οικογενειακή σου γαλήνη και την ήρεμη δύναμη που είχες. Ως Σύλλογος Κανδυλιωτών Τορόντο πενθούμε το χαμό του σεβαστού μας συμπατριώτη και είναι σίγουρο ότι δεν θα τον ξεχάσουμε. Θα τον τιμούμε επάξια.

Καλό ταξίδι μπαρμπα-Νικό. Πάντα θα σε φέρνουμε στις κουβέντες μας εμείς οι Κανδυλιώτες.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου συλλυπείται θερμά την σύζυγο τα παιδιά και την εγγονούλα.

Με σεβασμό
Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Η Πρόεδρος
Αναστασία Σωτηροπούλου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Βασίλειος Αγγελακόπουλος και η σύζυγός του Δήμητρα το γένος Ηλία Μερκούρη απέκτησαν την 10-5-2004 αγόρι.

- Ο Κων/νος Χρ. Μπίσιος και η σύζυγός του Ειρήνη το γένος Παυλή απέκτησαν την 11-11-2004 το τέταρτο παιδί τους - αγόρι.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Ο Ευάγγελος Οικονομόπουλος του Νικολάου και η σύζυγός του Ελένη εβάπτισαν στις 4 Ιουλίου 2004 στο Τορόντο Καναδά την πρωτότοκη κόρη τους που ονομάστηκε Ευθυμία.

Συγγενείς και φίλοι παραβρέθηκαν στην βάπτισμα και ευχήθηκαν στους γονείς της να τους ζήσει το καινούριο όνομα.

Ακολούθησε δεξίωση σε στενό οικογενειακό κύκλο κατά την οποία την παράσταση έκλεψε ο παππούς και η γιαγιά της μικρής που καμάρωναν τόσο πολύ την εγγόνα τους και χαιρόνταν με την χαρά των παιδιών τους, ευχόμενοι τα καλύτερα στη μικρή, υγεία, χαρά και ευτυχία σε όλη της τη ζωή και στους γονείς να την χαιρόνται και πάντα να καμαρώνουν.

- Ο Γεώργιος Μιχ. Οικονομόπουλος και η σύζυγός του Άννα το γένος Κατσιγιαννη

εβάπτισαν την 13-11-2004 στον ιερό ναό Παμμ. Ταξιαρχών Κανδύλας τα δύο παιδιά τους στα οποία δόθηκαν τα ονόματα Μιχάλης και Ελένη. Νουνοί: της Ελένης ο Γιάννης και η Θεοδώρα Κατσιγιαννη και του Μιχάλη ο Βασίλης και η Παναγιώτα Τζιουμάρα.

Ευχόμαστε να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Παναγιώτης Γεωργ. Τρυφωνόπουλος από τη Λίμνη και η Σοφία Δημ. Ηλιοπούλου έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου την 26-12-2004.

Ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στο Μοσχάτο την 25-11-2004 και εκηδεύτη στο Κουτσοπόδι Άργους την 26-11-2004 ο Κων/νος Φωτίου Δεληγιάνης ετών 94.

- Πέθανε στην Πετρούπολη Αττικής την 25-11-2004 και εκηδεύτη εκεί την επομένη ο Ηλίας Παπουτσής του Ηλία, ετών 77.

- Πέθανε στην Αθήνα την 2-12-2004 και εκηδεύτη την επομένη στην Κανδύλα η Πόπη σύζυγος Μιχαήλ Καρζή, ετών 84.

- Πέθανε στο Τορόντο του Καναδά την 4-12-2004 και εκηδεύτη εκεί την 7-12-2004 ο Νίκος Μιχ. Οικονομόπουλος, ετών 76.

- Πέθανε στην Αθήνα την 19-12-2004 και εκηδεύτη την επόμενη στην Κανδύλα η Χρυσάφω χήρα Νικ. Καλούμενου, το γένος Σπυρ. Αγριοστάθη, ετών 74.

- Πέθανε στην Αθήνα την 25-12-2004 και εκηδεύτη στην Κανδύλα την επομένη η Μαρία χήρα Κων. Παπακωνσταντίνου το γένος Ιωάννου Καλπακιώτη, ετών 93.

- Πέθανε στην Ηλιούπολη Αττικής την 28-12-04 και εκηδεύτη εκεί την 30-12-04 ο Αθανάσιος Ζερβογιάννης, ετών 99.

Τους οικείους των εκλιπόντων συλλυπούμεθα εγκάρδιως.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΟ ΜΑΣ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΝΙΚΟ

Σήμερα, μπαρμπα-Νικό μου, πενθεί το σπιτικό σου, πενθούνε τα παιδάκια σου και η καλή κυρά σου, πενθεί η εγγονούλα σου και η γλυκιά σου νύφη.

Σήμερα, μπαρμπα-Νικό μου, ημέρα της γιορτής σου, επήρες την απόφαση όλους να τους καλέσεις τους συγγενείς τους γείτονες τους χωριανούς και φίλους.

Όλοι είναι ευπρόσδεκτοι να 'ρθουν να χαιρετίσουν για να σου πουν χρόνια πολλά για να σου πουν αντίο.

Από το σπίτι έφυγε ο στύλος του σπιτιού τους έφυγε ο προστάτης τους έφυγε η ζωή τους.

Έζησες τα νιάτα σου σε αυτή την ξένη χώρα, την έκανες πατρίδα σου, αφήνεις οικογένεια.

Από τους πρώτους έφτασες στο όμορφο Τορόντο, ποτέ σου δεν εξέχασες την μακρινή πατρίδα,

τους συγγενείς που άφησες στην όμορφη Κανδύλα. Τα χρόνια ήταν δύσκολα την εποχή εκείνη.

Εσύ, σαν ήρθες, δούλεψες δύσκολα, μοναχός σου, την γλώσσα δεν την ήξερες βοήθεια να ζητήσεις.

Απόκτησες το σπίτι σου φέρνεις τους συγγενείς σου όλους μαζί τους μάζεψες μέσα στο σπιτικό σου.

Τα αδέρφια σου, τα ανήψια σου, τα πρώτα τα ξαδέλφια, κανέναν δεν εξέχασες πίσω εις στο χωριό σου.

Όλοι σε εσεβόσανε παίρναν την συμβουλή σου τα λόγια σου ακούγανε δεν σε στενοχωρούσαν.

Σαν δούλεψες και απέκτησες και μήπκες στην σειρά σου σκέφτηκες ξανασκέφτηκες πίσω για να γυρίσεις να δεις τους γέροντες σου γονείς να κάνεις ένα γάμο.

Πήγες και ρώτησες παντού να βρεις καλό κορίτσι, να σε αγαπά να σε εκτιμά να σε θαυμάζει κιόλας,

για την καλή σου την καρδιά, για τα αισθήματά σου και για την καλοσύνη σου, τα προτερήματά σου.

Το χέρι πήγες ζήτησες από τον πεθερό σου: - Μπαρμπα, δος μου την κόρη σου κι εγώ θα στην προσέχω, κορώνα στο κεφάλι μου θα σου την έχω βάλει.

- Πάρε το το κορίτσι μου μαζί με την ευχή μου Να ζήσετε χαρούμενοι Να ζήστε ευτυχισμένοι.

Και η ευχή του έπιασε. Ζήσατ' ευτυχισμένοι, παιδάκια αποκτήσατε ολόκληρους λεβέντες.

Ποτέ σας δεν πικράνατε ο ένας σας τον άλλον, ο ένας εσεβότανε και άκουγε τον άλλον.

Την πρόσεχες την έβαλες στο θρόνο της καρδιάς σου πάντοτε εκαμάρωνες για την νοικοκυρά σου.

Κι εκείνη όταν την χρειάστηκες ήτανε στο πλευρό σου άγγελος 'στάθη δίπλα σου και στο προσκέφαλό σου.

Και τέτοια λόγια σου 'λεγε και τότενες και τώρα:

Νικόλα μου, σε χρειάζομαι να ζήσεις λίγα χρόνια, να νιώθω την ανάσα σου και το ζεστό φιλί σου.

Για ένα που αγχώνουμαι και που στενοχωριέμαι ήταν για σένα, Νικό μου, που ήσουν στο κρεβάτι.

Σε έβλεπα να σκέπτεσαι και να ταλαιπωρείσαι κουράγια πάντα σου 'κανα και σου χαμογελούσα.

Σήμερα απεφάσισες να πας μακρύ ταξίδι. Εκεί σε περιμένουμε όλοι οι συγγενείς μας.

Κοίτα δεξιά, κοίτα ζερβά, όλοι είναι γνωστοί σου τα αδέρφια σου τ' ανήψια σου καθώς και οι γονείς σου.

Είν' κι ο Αντώνης μας εκεί και που σε περιμένει. Πες του μας έλειψε πολύ και είμαστε πικραμένοι.

Να δώσεις χαιρετίσματα να τους καλομιλήσεις να σε προσέχουν θέλουμε εγώ και τα παιδιά σου.

Σ' ευχαριστώ πάρα πολύ, γλυκέ μου Νικολάκη, για τα παιδιά που μ' άφησες, τους δυό μας τους λεβέντες.

Για την ποιότητα ζωής που έδωσες σε μένα. Πριγκίπισσα που ήμουνα μέσα στο σπιτικό μας.

Πάντα θα προσευχόμαστε για την ανάπαυσή σου καλό ταξίδι, Νικό μου, πάντα θα είσαι μαζί μου. Με σεβασμό Α.Σ.

Δεκέμβριος 2004 Τορόντο

Του Κώστα Μπρόπουλου

ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο φετινός χορός μας θα γίνει την **Παρασκευή 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2005, την 9.30** το βράδυ, στο κέντρο «ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ», που βρίσκεται στην Αθήνα οδός Βουλιαγμένης 63 και Κέλσου 5.

Τηλ.: 210-9211666 - Κινητό: 6944-245222

Τιμή πρόσκλησης 25 ευρώ

Οι προσκλήσεις θα διατίθενται από τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου από την 23-1-2005 (ημερομηνία κοπής της πίτας) καθώς και το βράδυ του χορού στην είσοδο του κέντρου.

Σας προσκαλούμε και σας περιμένουμε μαζί με τους φίλους σας, για ένα όμορφο γλέντι.

Το πλούσιο περιεχόμενο του προγράμματος, ελπίζουμε πως θα ικανοποιήσει όλα τα γούστα.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Χειμώνας 2004-2005

Το Κέντρο «Ερμηνείες», με υπερφάνεια παρουσιάζει φέτος το πρόγραμμά του που επιμελήθηκε ο σπουδαίος Μουσικός Μιχάλης Σεραφεΐμ.

Το όνομα ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ προσδιορίζει το χαρακτήρα του προγράμματος με τους πολύ καλούς και καταξιωμένους τραγουδιστές.

ΔΟΥΚΙΣΣΑ. Μια μεγάλη κυρία του Λαϊκού τραγουδιού με αξεχάστες επιτυχίες όπως: αναμνήσεις, που πας χωρίς αγάπη, άνθρωποι

είμαστε και σφάλματα κάνουμε και άλλα πολλά. Όλοι θυμόμαστε τις πολύ καλές συνεργασίες και εμφανίσεις με Ζαμπέτα - Μπτσάκη και πολλούς άλλους.

ΑΓΑΘΩΝΑΣ. Ο πασίγνωστος πρώτος διδάξας του Συμριναϊκού

και Ρεμπέτικου τραγουδιού.

ΓΙΟΥΛΗ ΤΣΙΡΟΥ. Μια πολύ χαριτωμένη ερμηνεύτρια του εντέχνου και λαϊκού τραγουδιού με μεγάλες επιτυχίες στη μέχρι τώρα καριέρα της.

ΘΕΟΔΟΣΙΑ ΣΤΙΓΚΑ. Η πολυαγαπημένη τραγουδίστρια του ρεμπέτικου και λαϊκού τραγουδιού, το απδόνι μας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΙΡΙΔΟΥ. Μια πολύ ξεχωριστή φωνή στο ρεμπέτικο τραγούδι που κάνει υπερήφανο τον Ανάθωνα στην επιλογή του να την έχει δίπλα του.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥ-

ΛΟΣ. Συμμετέχει στο πρόγραμμά μας με τη μεγάλη του πείρα και ιστορία ως συνθέτης - μπουζουκίστας και τραγουδιστής.

ΚΛΑΡΙΝΟ. Ειδικά για το χορό των Κανδυλαίων κλαρίνο θα παίξει ο σπουδαίος κλαρινίστας **ΔΗΜ. ΚΩΤΣΙΚΑΣ.**

Τη διεύθυνση της ορχήστρας έχει αναλάβει ο Μιχάλης Σεραφεΐμ.

Το καλύτερο μουσικό πάλκο της Αθήνας χρειάζεται βεβαίως και την ανάλογη γαστρονομική κάλυψη. Ο καθηγητής της σχολής μαγειρικής και Chef Θανάσης Σίμος συνθέτει τα δικά του αριστουργήματα στον

χώρο της Μαγειρικής Τέχνης, έτσι ώστε το δείπνο να μεταβάλλεται σε πραγματική απόλαυση.

Το έμπειρο και ευγενικό προσωπικό στις Ερμηνείες με την υψηλή επαγγελματική του κατάρτιση και την επιθυμία καθώς και την προθυμία να εξυπηρετήσει τον πελάτη εγγυάται service εξαιρετικής ποιότητας.

Στις Ερμηνείες δεν θα προβληματοποιείτε ούτε για την στάθμευση. Άνετοι χώροι για στάθμευση έχουν προβλεφτεί, ακριβώς δίπλα στο κέντρο.

ΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ Δ.Δ. ΚΑΝΔΥΛΑΣ

Ο Πρόεδρος και οι Σύμβουλοι του Τοπικού Συμβουλίου Δ.Δ. Κανδυλάς εύχονται στους απανταχού της γης Κανδυλιώτες

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

Ευτυχισμένο το 2005 με προσωπική ευτυχία και ευημερία
Για το Τοπικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Ευάγγελος Δρόσος

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΝΕΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ: ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΑΡΚΑΔΩΝ

Με σκοπό την αναβάθμιση της Αρκαδίας ιδρύθηκε νέο σωματείο υπό τον ανωτέρω τίτλο και έδρα την Αθήνα. Το Διοικητικό Συμβούλιό του είναι 25μελές και το αποτελούν οι παρακάτω Αρκάδες:

- Ζαραφέτας Γεώργιος Πρόεδρος
- Κανελλόπουλος Κων/νος Αντιπρόεδρος
- Αγγελάκος Αργύρης Αντιπρόεδρος
- Τζώρτζης Βαγγέλης Αντιπρόεδρος
- Γεωργακόπουλος Σταύρος Γεν. Γραμματέας
- Δάλκος Κων/νος Ειδικός Γραμματέας
- Μαντζιώρου Δέσποινα Ειδικός Γραμματέας
- Παρασκευουλάκος Βασίλειος Ειδικός Γραμματέας
- Τσεκούρας Γεώργιος Δημόσιες και Κοιν. Σχέσεις
- Κουμπέτσος Κων/νος Υπεύθυνος Τύπου
- Γάκης Άγγελος Ταμίας
- Κούλης Κανέλλος Έφορος
- Λοιπά μέλη

Αρμύρος Ηλίας, Καλλιτίσης Βαγγέλης, Τσακογιάννη Χρύσα, Φράγκος Δημήτριος, Λάζαρης Βαγγέλης, Γαρδικιώτη Κάκια, Παντελάκης Σπύρος, Ηλιοπούλου Γιούλη, Ιατρίδης Λεωνίδα, Μητρόπουλος Νικόλαος, Τσίτουρας Σταύρος, Κουστίνη Φωτεινή, Νικολόπουλος Αθανάσιος.

Τους ευχόμαστε καλή επιτυχία.

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. ΔΗΜΕΡΝΟΥ. 2. ΙΣΙΩΜΑ - ΟΑΣ. 3. ΒΑΤ - ΜΑΤΙΑ. 4. ΑΛΑΝΙΑΡΕΣ. 5. (Α)Ρ(Α)Β(Α)Ν(Ι) - ΣΤΑΡ. 6. ΙΓ - ΑΠΑΤΗ. 7. ΖΑ - ΡΟ - ΛΕΠΩ. 8. ΕΓΓΟΝΙ - ΛΥ(ΚΗ) η. 9. ΚΟΤΣΑΝΙ - ΟΚ. 10. ΣΑΡΙΑ - ΚΟΣΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΛΙΒΑΝΙΖΕΙΣ. 2. ΒΛΑΣΗ - ΑΓΝΑ. 3. ΜΙΤΑΡΙ - ΓΑΡ. 4. ΕΩ - ΓΡΟΣΙ. 5. (ΤΕ)ΡΜ(Α) - ΙΣ - ΟΝΤΑ. 6. ΝΑΜΑΤΑ - ΟΙ. 7. ΑΡΑΠΩ - ΚΚ. 8. ΠΑΡΕΤΟΥ. 9. ΣΙΑ - ΤΕΛΟΣ. 10. Ι.Σ.Α. - ΘΗΛΥΚΑ.

ΑΡΧΑΙΟΣ ΑΡΚΑΔΙΚΟΣ ΟΡΧΟΜΕΝΟΣ

Του Πάνου Χ. Ευσταθίου Προέδρου Συλλόγου Κανδυλιωτών «Πρόοδος»

Ο Αρκαδικός Ορχομενός, πόλη αρχαιότητα, μνημονευόμενη από τον Όμηρο, Θουκυδίδη, Πολύβιο, Πανσανία, έκειτο ΒΔ της Μαντινείας και απέκτησε μεγάλη δύναμη κατά τον Ε' π.Χ. αιώνα. Ιδρύθηκε, κατά τις μυθολογικές παραδόσεις, από τον Ορχομενό του Λυκάονος, εθεωρείτο ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΑΡΚΑΔΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ και είχε οχυροτάτη ακρόπολη στην κορυφή λόφου 2912 ποδών.

Λόγω της ισχύος της και της γεωγραφικής της θέσεως (Β.Α. όρια της Αρκαδίας) η πόλη του Ορχομενού επικυριαρχούσε πολλών γειτονικών πόλεων - Αμύλου (μεταξύ Ορχομενού και Στυμφόλου), Θεισόας (παρά την Δημητσάνα) Μεθυδρίου (μεταξύ Νεμνίτσης και Πυργακίου), Τευθίδος (αρχαίας Κώμης) και Κλείτορος (μεταξύ Φενεού και Ψωφίδος) -μέχρι της εποχής της ιδρύσεως της Μεγαλοπόλεως (371 π.Χ.), οπότε πλειστοι από τους κατοίκους αυτών αναγκα-

στικός μετοικήσθησαν, πλην των Ορχομενίων, οι οποίοι δεν υπέκυψαν.

Οι Ορχομενίοι αναφέρονται ως μετασχόντες και στον Τρωικό πόλεμο Β 605: «Οι Φενεόν τ' ενέμοντο και Ορχομενόν πολύμηλον» (με πολλά πρόβατα).

Β 611: «Αρκάδες άνδρες έβαινον, επιστάμενοι πολεμίζειν» καθώς και στις μάχες των Θερμοπυλών (480 π.Χ.) και των Πλατεών (479 π.Χ.). Κατά τον Πελοποννησιακό πόλεμο (427-404 π.Χ.), ως σύμμαχος της Σπάρτης, η πόλη, καταλήφθηκε και λεηλατήθηκε από τους Αθηναίους, κατά τους Ελληνιστικούς χρόνους πολλές φορές λεηλατήθηκε και ανοικοδομήθηκε κατά τους Ρωμαϊκούς χρόνους.

Η πόλη του Αρκαδικού Ορχομενού έκοπτε νομίσματα μέχρι των Ρωμαϊκών χρόνων και κατά των περιηγητή Πανσανία (2ος αιώνας μ.Χ.) υπήρχαν επί της εποχής του στην πόλη ιερά του Ποσειδώνος και της Αφροδίτης

καθώς και ξόανον της Κεδρεάτιδος Αθηνάς.

Τα ερείπια του Αρκαδικού Ορχομενού και κυρίως της Ακροπόλεως και το θέατρο σώζονται μέχρι σήμερα παρά το χωρίον Καλπάκι. Στην Ακρόπολη υπήρξαν και λείψανα Μεσαιωνικού Πύργου.

Στα νεότερα χρόνια μέχρι και το 1912 υπήρχε ο Δήμος με το όνομα Ορχομενός της Επαρχίας Μαντινείας του νομού Αρκαδίας που περιελάμβανε τις κοινότητες Κανδυλάς, Λεβιδίου, Βλαχέρνας και Παλιοπούργου και με τελευταίο δήμαρχο (1908-1912) τον Κανδυλαίο Κώστα Ζιαζιά.

Σήμερα, μερικοί εθελουφλούν και τον απορρίπτουν, και δεν θέλουν ο νέος Δήμος να ονομάζεται Ορχομενός, όπως παλιά. Πάντα όμως, να ξέρουν ότι κάτι θα τους το θυμίζει, θέλουν δεν θέλουν.

Αυτός είναι ο ένδοξος Αρκαδικός Ορχομενός σε πείσμα ορισμένων ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΩΝ.

Του Κώστα Μητρόπουλου από τα «ΝΕΑ»